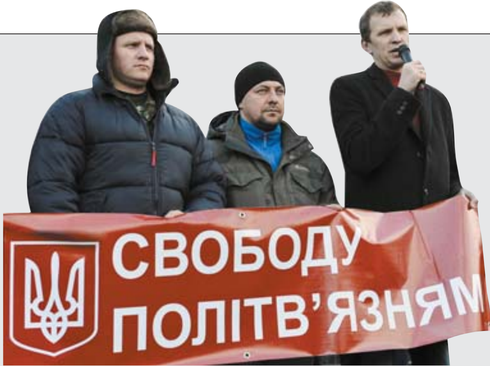

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Підтримай героїв!

Справа Надії Савченко не унікальна. За гратами Кремля десятки наших

▶ СТОР. 5

Юридична допомога

Як цивільним отримати статус учасника бойових дій

▶ СТОР. 10

Історія

Кубанцям казали: «Или пишем — русский, или ссылка за Урал»

▶ СТОР. 14

№ 248 (5998) СЕРЕДА, 24 ГРУДНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Світовий банк виділить нам 380 мільйонів на електроенергетику

Україна отримає від Світового банку 378,43 мільйона доларів кредиту на поліпшення системи передання та створення оптового ринку електроенергії. Відповідне рішення ухвалила рада директорів цієї міжнародної структури. «Очікується, що кредит допоможе «Укренерго» підвищити надійність системи, знизити кількість віялових відключень та поліпшити роботу ринку. Понад 48 млн. доларів витратять на створення системи для передання енергії, отриманої з альтернативних джерел, таких, як вітряні та сонячні генератори. Ще 2,5 млн. доларів підуть на інституційні реформи в профільному міністерстві українського Кабміну», — **йдеться у повідомленні банку.**

Соляна печера від благодійників

Соляну печеру для лікування бронхіальної астми подарував благодійний фонд з Німеччини обласному дитячому пульмонологічному санаторію «Дніпро» у Херсоні. Приміщення площею 25 квадратних метрів майстри з Волині перетворили на справжній казковий грот із сталактитами та сталагмітами природної солі, привезеної з Солотвиного. Тепер тут щомісяця зможуть лікуватися 95 малюків віком від двох до семи років.

Головний лікар санаторію Сергій Кушнаренко розповів, що десять сеансів у соляній печері творять справжні дива: хворі малюки на півроку забувають про задуху та інші симптоми астми, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Верховна Рада скасувала позаблоковий статус країни

Зміни до деяких законів щодо відмови від політики позаблоковості підтримала конституційна більшість — 303 народні депутати

Павло Кишкар («Самопоміч»).

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 23 грудня

Міністр закордонних справ Павло Клімкін, представляючи законопроект, наголосив, що в умовах здійснення агресії цей закон відкриває нові механізми та форми захисту інтересів України, а також нове бачення ситуації для наших євроатлантичних партнерів.

Доленосним рішенням назвав скасування позаблокового статусу автор альтернативного законопроекту Борис Тарасюк («Батьківщина»). Він заявив, що проголошення попередньою владою позаблоковості було злочином проти держави і що задля забезпечення національної безпеки та оборони маємо користуватися колективною системою безпеки, якою є НАТО. Водночас Іван Вінник (Блок Петра Порошенка) наголосив: доки ми не реформуємо наші Збройні Сили та економіку, ніхто нас не запросить ані до НАТО, ані до Євросоюзу.

▶ СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

До уваги!

Передплата–2015 триває

«Голос України» першим повідомляє про зміни в законодавстві і про новини звідусіль. Газета — порадниця, друг і співрозмовник.

Передплату на «Голос України» українською чи російською мовами приймають усі відділення поштового зв'язку міста, району, селища міського типу чи села.

Передплатна ціна: п'ятиразового виходу газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для індивідуальних передплатників становить **16,00** гривень на місяць; триразового — (вівторок, четвер і п'ятниця) для індивідуальних передплатників — **12,00** гривень на місяць. П'ятиразовий вихід газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для підприємств, установ та організацій — **40,00** гривень на місяць.

У ці суми входить вартість приймання передплати та доставки газети до передплатників.

«Голос України» — це твій вибір, читачу, твоя газета!

ПОДІЯ

З'явилися вулиця Соборності та площа Шевченка

Вулицю Леніна в Долинській Кіровоградської області перейменували на вулицю Соборності України, а площа 50-річчя Жовтневої революції віднині носить ім'я Тараса Шевченка.

Нововведенням передувало широке обговорення. Протягом кількох місяців мешканці міста, працівники підприємств, представники місцевих органів влади дискутували про необхідність змін. За перейменування вулиці і площі активісти збирали підписи мешканців. До того ж цілі трудові колективи звернулися з листами на адресу голови РДА та міського голови з вимогою позбутися рудиментів комуністичного минулого.

Наразі за нову назву виступають і мешканці вулиці Дзержинського. Вони пропонують назвати її іменем Костянтина Пестушка, головного отамана Холодного Яру, **інформує наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

КОРОТКО

■ Держслужбовці Дубенського району Рівненської області наяркарували для потреб учасників АТО понад 14 тисяч гривень, продавши власноруч виготовлені сувеніри, солодощі, випічку. Частину смаколиків передали ще й вихованцям Вербської школи-інтернату, **повідомляє голова Дубенської РДА Руслан СИВИЙ.**

■ На Черкащині учасникам антитерористичної операції виділено 229 земельних ділянок загальною площею 179,6 гектара, **передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Ощадбанк на Житомирщині видав 65 кредитів на придбання твердопаливних і електричних котлів на загальну суму 1 мільйон 300 тисяч гривень. За урядовою програмою громадянам, які взяли такі позики, відшкодовано 154 тисячі гривень, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

Делегація Держспецзв'язку та «Microsoft» у Вашингтоні підписали угоду про співробітництво у галузі безпеки *(Урядовий портал)*

Верховна Рада скасувала позаблоковий статус країни

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 23 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За пропозицію комітету — підтримати президентський законопроект про скасування позаблокового статусу нашої держави у першому читанні та в цілому — проголосувала конституційна більшість, 303 депутати. Сесійна зала привітала це рішення, аплодуючи стоячи. Пізніше про підтримання закону заявили ще декілька народних депутатів.

Тим часом проект закону про Держбюджет-2015 та зміни до 46 законів, спрямовані на наповнення його доходної частини, було внесено до парламенту лише о шостій ранку. А деякі документи роздавали депутатам прямо у сесійній залі.

Тож часу для ознайомлення із законодавчими ініціативами уряду у народних обранців було обмаль. З цього розпочав свій виступ **лідер фракції Блоку Петра Порошенка Юрій Луценко**. Парламентарій заявив, що у поданому урядом проекті Держбюджету-2015 не враховано дуже важливі домовленості, яких було досягнуто між депутатами та Кабміном. Зокрема, знову зберігається ідея нульового декларування і оподаткування з перевищення видатків над доходами. Фракція Блоку Петра Порошенка наполягала на ретельному обговоренні проекту бюджету. «Треба прийняти продуманий бюджет країни, який реально розпочне реформи не з бідних, а з багатих», — наголосив Юрій Луценко.

Фракція «Самопоміч» підтримала позицію Блоку Петра Порошенка щодо

Олег Березюк.

чіткого дотримання процедури розгляду законопроекту. **Лідер фракції Олег Березюк** запропонував у вівторок не голосувати за бюджет, а спочатку розглянути зміни до Податкового, Бюджетного кодексів та інших законів, які впливатимуть на формування державного кошторису. «Таке враження, що Кабмін не почув спільних домовленостей, зокрема, у ставленні до місцевого самоврядування — вилучено норму про два дні проведення Держказначейством для захищених статей бюджету і п'ять днів про фінансування незахищених статей», — сказав О. Березюк. Фракція «Самопоміч» домагалася розпочати розгляд бюджету лише після його розгляду в депутатських фракціях та парламентських комітетах.

Депутатська група «Економічний розвиток» виступила з ініціативою утворити ТСК з питань розслідування обставин і причин безпідставних відключень електроенергії. Бо такі відключення, за словами депутата **Олега Кулініча**, вже стали методом тиску на бізнес і джерелом корупції. Депутатська група вимагала запровадити справедливі тимчасові графіки відключення електроенергії та завчасне інформування населення, безперебійне постачання світла до соціальних об'єктів.

Ігор Єремеєв (депутатська група «Воля народу») запропонував заслухати на засіданні парламенту інформацію НБУ про курс гривні до долара в наступному році, а також звіт керівництва АТО.

У проекті бюджету закладено зменшення на 27 мільярдів гривень соціальних видатків і збільшення на 53 мільярди податкового навантаження на реальний сектор економіки — заявив **лідер фракції Опозиційного блоку Юрій Бойко.** За його словами, якщо зупинити контрабанду бензину на одеській митниці, можна отримати такі самі кошти, які пропонується отримати за рахунок скорочення соціальних витрат. «Увесь проект бюджету написаний під диктовку МВФ, а, як засвідчує досвід інших країн, після виконання вимог МВФ ситуація в цих країнах погіршилася», — стверджував опозиціонер.

Лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко заявила, що наступний рік має стати не роком виживання, а роком реформ, стабілізації економіки та євроінтеграції. Позиція фракції — розвиток економіки, децентралізація, не перетворювати бюджет і стратегії реформ на наступний рік на кулуарні підковдрові рішення. Ю. Тимошенко запропонувала у четвер прийняти бюджет у першому читанні, провести громадські слухання та опрацювати документ у комітетах і наступного вівторка прийняти його у другому читанні та в цілому.

«Прозорість треба починати з себе», — заявив **лідер Радикальної партії Олег Ляшко** і запропонував увімкнути трансляцію сесії на площу перед парламентом для мітингувальників. Фракція Радикальної партії також вимагала звіту в парламенті Голови НБУ. О. Ляшко підкреслив, що кошторис наступного року має бути бюджетом розвитку, спрямованим на розвиток економіки, створення робочих місць, зростання добробуту, а не кошиком заради отримання кредитів МВФ.

Польовий командир Юрій Береза («Народний фронт») закликав колег-депутатів не оголошувати перерви, а працювати над бюджетом, щоб нарешті його прийняти. Парламентарій звернув увагу на те, що в новому бюджеті вперше на фінансування Збройних Сил виділяється значна сума — 86 мільярдів гривень. «І головне, щоб ці гроші дійшли до військових, оборонної промисловості, — підкреслив Ю. Береза. — Прийняття бюджету необхідно, як би там і що не було. Не достатньо буде 24 години на добу — додамо ще годину і будемо працювати».

Підсумовуючи дискусію, **Голова Верховної Ради Володимир Гройсман** закликав колег по коаліції

На передньому плані: міністр фінансів України Наталія Яресько, Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

перейти від критики до роботи. Глава парламенту наголосив, що перед депутатами — надзвичайна відповідальність за прийняття рішень, адже саме від них залежатиме, як житимуть люди завтра, як зупинити військовий конфлікт. В. Гройсман наголосив, що бюджет потрібен країні, оскільки він забезпечить фінансування армії, прийняття місцевих бюджетів, а показники головного фінансового документа ще мож-

Юлія Тимошенко.

на відкорегувати. Він зауважив, що сьогодні бюджет має бути не прийнятим, а презентованим. «Зволікання, переноси, не приймати — це означає увійти у новий рік по одній дванадцятій, що матиме дуже негативні наслідки. Тому — лише працювати, працювати, працювати», — заявив Голова Верховної Ради.

Під час розгляду у другому читанні проекту закону про внесення змін до Закону «Про Раду націо-

Юрій Береза.

нальної безпеки і оборони України», внесеного Президентом України як невідкладний, у сесійній залі виникла гостра дискусія. Голова Комітету з питань національної безпеки та оборони Сергій Пашинський відзначив: чинна редакція закону прийнята у 1998 році, а нині ми живемо за іншою Конституцією та в інших реаліях. Тому змінами до закону пропонується привести чинний закон у відповідність до Конституції та законодавства і посилити функції РНБО. Однак під час обговорення поправок до закону деякі депутати застерігали, що за новим законом Радбез набуде невластивих їй за Конституцією повноважень. **Юрій-Богдан Шухевич (Радикальна партія)** заявив, що фактично створюється ще одна виконавча гілка влади. **Олена Сотник («Самопоміч»)** звернула увагу на те, що в законі закладено розширення функцій РНБО за контролем виконавчої влади у будь-яких питаннях, навіть якщо вони не становлять загрози національній безпеці.

Перший заступник Голови Верховної Ради, екс-секретар РНБО Андрій Парубій закликав депутатів підтримати закон у цілому. «Сьогодні в час війни, не надавши більше повноважень РНБО, ми ставимо під загрозу нашу безпеку і оборону, перед нами стоять надзвичайні виклики — повернення Криму і Донбасу».

Юрій Луценко (БПП) нагадав, що Президент вимагає посилення ролі РНБО як Верховний Головнокомандувач і перетворює Раду нацбезпеки на потужний орган, який виконуватиме функції ставки Верховного Головнокомандувача.

Голова Верховної Ради закликав депутатів підтримати президентський законопроект у другому читанні та в цілому. «Маємо об'єднатися довкола питань боротьби з корупцією, боротьби на фронті», — підкреслив Володимир Гройсман. Із першої спроби за законопроект проголосували 223 депутати. Не пройшла і пропозиція глави парламенту повернутися до голосування за законопроект. Зрештою, обранці відправили законопроект до профільного комітету на повторне друге читання (302 «за»).

Під час перерви у кабінеті глави парламенту відбулася нарада за участю представників коаліції та Прем'єр-міністра щодо розгляду проекту закону про Держбюджет-2015.

Після перерви народні депутати **Іван Крулько («Батьківщина») та Ігор Мосійчук (Радикальна партія Олега Ляшка)** принесли до сесійної зали парламенту «Вогонь миру». Його депутатам передали українські пластуни, щоб цей символічний вогонь благословляв вищий законодавчий орган на рішення, які нині вкрай потрібні Україні. Парламентарії передали «Вогонь миру» Голові Верховної Ради.

ДОСЛІВНО

Прем'єр-міністр Арсеній ЯЦЕНЮК:

— Ми нині вишукуємо кошти, щоб держава не була визнана неплатоспроможною. Будь-які додаткові кошти, які будуть знайдені, спрямовуватимуться на соціальні потреби. Але є одна проблема — грошей немає. Сьогодні головне — забезпечити фінансування Збройних Сил України.

Потім обранці проголосували за продовження ранкового пленарного засідання до завершення розгляду запланованих питань.

Міністр фінансів Наталія Яресько презентувала урядовий проект Держбюджету та законопроекти, спрямовані на наповнення його доходної частини. За її словами, реформаторські зміни спрямовані на бюджетну децентралізацію, детінізацію економіки і встановлення одних правил для всіх. Міністр запевнила, що уряд знайшов компроміс між дотриманням вимог Коаліційної угоди та вимогами міжнародних партнерів.

Зміни до Бюджетного кодексу, підкреслила міністр фінансів, закладають нову систему міжбюджетних відносин і паростки децентралізації, надають нові повноваження місцевим громадам. Зокрема, місцевим бюджетам залишатиметься 100 відсотків держмита, податку на нерухоме майно, частина ПДВ.

У проекті Держбюджету-2015 прогнозний показник падіння ВВП — 4,3 від-

Юрій Луценко.

сотка, інфляції — 13 відсотків. Видатки на оборону і безпеку зростуть на 82,9 млрд. грн. Буде збережено пільги на оплату комунальних послуг для 5,5 млн. осіб, стипендії для студентів вищих та середніх спеціальних навчальних закладів, норми для наповнюваності класів у середніх школах, допомогу для малозабезпечених осіб. Водночас 2,6 млрд. грн. закладено на фінансування пільг для учасників АТО.

Олег Ляшко.

Щодо курсу національної валюти, міністр фінансів зауважила, що уряд досі не отримав офіційних прогнозів від НБУ. Тож під час розробки бюджету використовували середній прогнозний курс — 17 гривень 16 копійок за долар США.

Міністр соціальної політики Павло Розенко представив законопроект щодо реформування загальнообов'язкового соціального страхування та легалізації фонду заробітної плати. Він повідомив, що бюджетна дотація Пенсійному фонду наступного року становитиме 90 млрд. грн. Вони потрібні лише для того, щоб зберегти і вчасно виплачувати пенсії в нинішніх розмірах. Бо хоч невеличке збільшення пенсій одразу призводить до автоматичного зростання дефіциту Пенсійного фонду. На думку міністра, з цієї ситуації є два виходи — або підвищити пенсійний вік і стаж на 10 років, обрізати права працюючих пенсіонерів, або легалізувати тіньовий ринок праці. Уряд вирішив піти другим шляхом.

Окрім того, уряд запропонував шляхи реформування фондів соціального страхування та трудового законодавства, зміну системи нарахування пенсій державним службовцям, нарахування пенсій усім працюючим за єдиною формулою, перерахунок спеціальних пенсій, що, за розрахунками, дасть змогу зекономити 32 мільярди гривень.

Міністр економічного розвитку і торгівлі Айварас Абромавічус представив пакет законодавчих актів щодо дерегуляції економіки і спрощення ведення бізнесу в країні.

Народні депутати висловили багато зауважень до презентованого урядом проекту бюджету. Парламентарії також наголошували на потребі детального розгляду та обговорення бюджету, дотримання всіх регламентних процедур.

Парламент затвердив постанову про процедуру розгляду проекту Держбюджету на 2015 рік. У середу, 24 грудня, депутати працюватимуть над проектом державного кошторису в комітетах. У четвер, 25 грудня, парламент планує на пленарному засіданні прийняти законопроект за основу і далі опрацьовувати його у комітетах. Якщо знадобиться, навіть і цілодобово.

Уряд наполягав включити до порядку денного законопроект щодо легалізації грального бізнесу, що може збільшити доходи до державної скарбниці, однак це викликало збурення у сесійній залі. Голова Комітету з питань боротьби з корупцією Єгор Соболєв («Самопоміч») запропонував створити робочу групу для опрацювання узгодженого законопроекту щодо грального бізнесу, цю ініціативу підтримав Голова Верховної Ради і дав відповідне доручення.

На початку пленарного засідання склав присягу народного депутата України Олександр Ревега, обраний в одномандатному окрузі № 63.

Допоки депутати засідали в парламенті, під його стінами вирував велелюдний мітинг за участю представників профспілок, підприємств із різних регіонів, партії «Воля», ВО «Свобода» та інших політичних сил, позичальників, вкладників банків. Мітингувальники вимагали не скорочувати соціальні видатки, а проводити реформи, спрямовані на розвиток економіки. Вони навіть намагалися прорватися до парламенту, але їх зупинили правоохоронці. А організатори акції протесту назвали це провокаціями.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ФАКТ

У проекті закону про Державний бюджет України на 2015 рік Кабінет Міністрів України пропонує закласти доходи — 475 млрд. грн., витрати — 527 млрд. грн. Граничний обсяг дефіциту бюджету — 63,7 млн. грн.

Зроблено перший крок до членства в альянсі

Голосування конституційною більшістю за скасування позаблокового статусу має стати першим кроком до інтеграції України в Організацію Північноатлантичного договору. Про це під час брифінгу заявив народний депутат від фракції ВО «Батьківщина» **Григорій Немиря**.

«Це сигнал не лише нашим партнерам в Євросоюзі, НАТО, а й українським громадянам. Україна заплатила велику ціну за те, що вона перебувала у сірому безпековому вакуумі», — зазначив він. Парламентарій нагадав: фракція «Батьківщина» ще навесні цього року зареєструвала відповідний законопроект і перша внесла його в новому парламенті. «Незважаючи на це, ми вирішили заради командної роботи і висловлення спільної позиції підтримати президентський законопроект. Наступні дії мають бути за виконавчими структурами», — наголосив народний депутат.

За його словами, має бути прийнято якісний щорічний план Україна—НАТО, встановлено діалог Україна—НАТО, підготовлено вчасно звернення до альянсу щодо надання Програми дій стосовно членства. Також Г. Немиря сподівається, що всі закони, які ухвалюватимуться нинішнім складом парламенту, сприятимуть курсу України на європейську інтеграцію.

Також Г. Немиря зазначив, що проект стосовно розширення повноважень Ради нацбезпеки та оборони не відповідає Конституції, а норми щодо контролю за боротьбою з корупцією суперечать зобов'язанням України, передбаченим в Угоді про асоціацію з ЄС. Тому прийнято рішення повернути законопроект на повторне друге читання. Нині, за його словами, є всі можливості в стислі терміни провести дискусію із залученням громадянського суспільства, європейських партнерів, щоб підтримати доопрацьований законопроект конституційною більшістю.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

«Дивна ситуація» з неухваленням законопроекту про РНБО

Провальне голосування за законопроект про розширення повноважень Ради національної безпеки і оборони України — це наслідок внутрішнього втручання. Таке переконання висловила під час брифінгу народний депутат від фракції Петра Порошенка **Ірина Геращенко**.

Розпочавши із привітання, що країна повернулася не тільки до європейської, а й євроатлантичної інтеграції, І. Геращенко наголосила на необхідності посилення координації всіх силових структур та зазначила, що це до снаги Раді національної безпеки та оборони України. «Для багатьох неофітів, які влаштували в парламенті дуже дивну ситуацію, ми хочемо наголосити: на відміну від багатьох консультативних і дорадчих органів, РНБО є конституційним органом, і Конституція вимагає прийняття актів, які роз'яснюють ту чи іншу статтю Основного Закону», — сказала І. Геращенко. Зазначимо, що законопроект, який вчора не вдалося ухвалити, стосується розширення повноважень РНБО насамперед в частині координації цього органу із Міністерством внутрішніх справ, Службою безпеки, Нацгвардією та Збройними Силами. За словами парламентарія, особливо дивно, що люди, які наголошували на необхідності посилення такої координації, вчора не натиснули кнопку «за». Президент використав своє законне право, запропонувавши Верховній Раді такий законопроект. Його на своїх засіданнях підтримали всі фракції і профільний комітет. А те, що відбулося вчора в сесійній залі, свідчить про внутрішнє втручання, переконана І. Геращенко.

Водночас **Андрій Тетерук** («Народний фронт») звернув увагу на те, що під час розгляду питання на Комітеті Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони, вивчали кожну пропозицію, винесену депутатами від «Самопомочі» і «Батьківщини», їхні представники мали можливість брати участь в обговоренні, а під час голосування «розхитали ситуацію під діями емоцій». Народний депутат назвав те, що відбулося, ганебною практикою. Особливе обурення у нього та його колеги по фракції **Юрія Берези** викликало те, що вчора деякі представники коаліції отримали оплески представників Опозиційного блоку. «Мені соромно буде дивитися в очі побратимам, які перебувають на передовій», — сказав Ю. Береза. За його словами, парламентарії не ухвалили закон, завдяки якому вдалося б позбутися тих непорозумінь, які мають місце від початку окупації. «Ми й далі будемо втрачати людей через відсутність координації, матері проклинатимуть командирів, ми зробили крок назад», — підкреслив він.

Андрій Тетерук пообіцяв надалі інформувати громадськість про те, як народні депутати, що включили червоне світло перед проектом розширення повноважень РНБО, працюватимуть над документом під час його підготовки до повторного розгляду.

Надія СМІЯН.

Чотири рішення, які дадуть змогу залучити до бюджету 100 мільярдів гривень

Народний депутат **Юрій Дерев'янко** (партія «Воля») пропонує Верховній Раді ухвалити чотири його законопроекти, які дадуть змогу залучити до держбюджету майже 100 мільярдів гривень. Про це він заявив під час учорашнього брифінгу.

За словами парламентарія, йдеться про проект закону щодо виплати дивідендів та кворуму загальних зборів акціонерних товариств, законопроект щодо ліквідації податкових пільг олігархам, який передбачає скасування індульгенцій для фінансово-промислових груп при експортних операціях. Також народний депутат пропонує скоротити тривалість податкової перевірки відповідних контрольованих операцій та уточнити деякі положення, що регулюють порядок здійснення державних закупівель. Останній законопроект зобов'язує всі без винятку державні, комунальні та казенні підприємства здійснювати закупівлі через тендери. Ще один проект закону передбачає підвищення ставки плати за користування надрами, зокрема видобування руди, нафти та газу.

Юрій Дерев'янко заявив, що наполягатиме на ухваленні цих законопроектів перед прийняттям держбюджету-2015.

Олександр МІЛЛЕР.

Серед запропонованих урядом бюджетних та податкових новацій:

- ***Нова система вирівнювання податкоспроможності територій.***
- ***Скорочення податків для малого і середнього бізнесу з 22 до 9.***
- ***Мораторій на два роки для перевірок бізнесу.***
- ***Прогресивна шкала податку на доходи фізичних осіб.***
- ***Єдиний облік фінансової звітності при адмініструванні податку на доходи підприємств.***
- ***Податок на великі авто і ювелірні вироби.***
- ***Запровадження електронного адміністрування ПДВ.***
- ***В аграрному бізнесі зберігається чинний режим оподаткування і відшкодування ПДВ.***
- ***Збільшення рентних платежів на газ.***
- ***Зниження єдиного соціального внеску з 41 до 25 відсотків і впродовж двох років до 17 відсотків.***
- ***Сплата в Україні податків великим бізнесом, який здійснює свою діяльність і за кордоном***
- ***Легалізація та оподаткування грального бізнесу.***
- ***Денонсація угоди з Кіпром про уникнення подвійного оподаткування і підготовка нової угоди про економічне співробітництво.***
- ***Комплекс заходів, спрямованих на оздоровлення фінансово-банківської системи.***

ФОТОФАКТ

Мітинг студентів під будівлею Верховної Ради проти економії на пенсіях і стипендіях.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Вимагають прозорості у призначенні керівника області

Громадські організації Тернопільщини «Самооборона», «Українська справа», «Громадяни проти корупції», «Тернопільська правозахисна група», «Автомайдан», «Ліга підприємців Тернопільщини» звернулися до Президента України з відкритим листом. Їх неспокоїть непрозорість у призначенні керівника області. Вони вважають, що до влади має прийти особа, рівновіддалена від усіх політичних сил, і вимагають від Петра Порошенка попередньо оприлюднити прізвище кандидата, щоб громадськість мала змогу висловити свою точку зору. Після демаршу ВО «Свобода» вакантними залишаються посади голів облдержадміністрації та семи районних адміністрацій. Найгірше, що всі розмови зводяться до політичних квот, передачі області на відкуп тій чи іншій політичній силі, зазначається у зверненні. Громадські активісти вважають, що процедуру призначення слід зробити максимально прозорою і відкритою.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

У будь-якій роботі має зберігатися принцип верховенства права

Розпочалися зустрічі інтернів з українськими політичними та громадськими діячами, зарубіжними експертами. Відбуваються вони в рамках Програми стажування інтернів у Верховній Раді України та центральних органах виконавчої влади протягом 2014—2015 років.

Народний депутат першого скликання, віце-президент Асоціації народних депутатів, експерт Програми USAID «РАДА: підзвітність, відповідальність, демократичне парламентське представництво» Володимир Крижанівський під час лекції «Структура та повноваження Верховної Ради. Законодавчий процес» ознайомив інтернів з основними положеннями Закону «Про Регламент Верховної Ради України».

Володимир Крижанівський звернув увагу інтернів на правові основи процедури внесення змін до законів, розглянувши покроково алгоритм прийняття таких законодавчих актів, та поділився міжнародним досвідом роботи. Так, учасники програми мали змогу розглянути процедуру прийняття закону про внесення змін до Конституції України на реальних прикладах 2004 та 2011 років. Як зауважив В. Крижанівський, насамперед у будь-якій роботі мають зберігатися верховенство права, законність, дотримання єдиних стандартів.

З огляду на те, що процедура проходження законопроекту про внесення змін до Конституції суттєво відрізняється від звичайної, в аудиторії виникла значна кількість питань, коментарів, уточнень. Відповідаючи на них, доповідач виклав своє бачення внутрішньопарламентських процесів в Україні.

Також відбулося знайомство інтернів з керівниками структурних підрозділів апарату Верховної Ради України та секретаріатів парламентських комітетів. Окрім того, представники Програми USAID «РАДА: підзвітність, відповідальність, демократичне парламентське представництво» розповіли інтернам про систему здійснення громадського контролю за діяльністю влади, звернули увагу на гендерне питання та ознайомили учасників Програми з правилами користування сайтом Верховної Ради.

Серед організаційних питань, **як повідомили в інформаційному управлінні апарату Верховної Ради**, варто виокремити обрання ради інтернів, представлення нової концепції її роботи, а також створення редакційної колегії, діяльність якої буде спрямована на висвітлення діяльності Програми стажування 2014—2015 років.

Бізнесу — амністію. За п’ять відсотків

***Бізнесу, який за минулої влади було загнано в «податкові ями» і він був змушений працювати в тіні, планують оголосити амністію. Після ухвалення відповідного закону Верховною Радою України порушники податкового законодавства, заявивши до 1 квітня наступного року про свої «гріхи» і, заплативши штраф у п’ять відсотків, зможуть почати працювати з чистого аркуша. Про це й багато інше нашому кореспондентові розповів секретар Комітету ВРУ з питань податкової та митної політики, член депутатської фракції політичної партії «Народний фронт» Олег Кришин** (на знімку).*

— Олегу Юрійовичу, для початку про наболіле: нинішню бюджетну кризу і її причини.

— До колосального за своєю критичністю становища з бюджетом і його наповненням призвело декілька факторів. Передусім це ситуація в зоні АТО: Україна фактично втратила двадцять відсотків свого потенціалу — при тому, що на ці території подається ресурс у вигляді газу й електроенергії. Ми втратили валютні надходження і всі бачимо, що відбувається з коливаннями валютного курсу. Другим ключовим фактором став примусовий розрив існуючих господарських зв’язків з Росією: дуже багато наших підприємств були зав’язані на російський ринок, отримання російських комплектуючих. Крім того, є низка інших макроекономічних факторів.

Вибратися з податкової ями

— На чому було зосереджено увагу комітету, в якому ви працюєте?

— За два з половиною тижня комітет провів уже три засідання. Крім ключових поправок і змін до Податкового кодексу, які нині обговорюємо разом з Мінфіном, ми розглянули два законопроекти — вони в різних редакціях і стосуються так званого податкового компромісу. Не секрет, що в економіці України існує таке явище, як «податкові ями». І мета цих законопроектів полягає в тому, щоб підвести під цим явищем риску, очистити бізнес від минулого, від тих речей, до яких його примушували. Тим компаніям, які добровільно заявили в податкову інспекцію про проблемність тієї чи іншої накладної, необхідно оголосити амністію зі сплатою в бюджет податку в п’ять відсотків. Це ми називаємо платою за компроміс. Вважаю, що закон дасть змогу бізнесу видихнути з полегкістю. Наш комітет досить активно попрацював над цим питанням, законопроект виконано якісно. Думаю, найближчим часом у сесійному залі його всі підтримають.

Знайти золоту середину

— Чи зустрінемо Новий рік з новим бюджетом?

— Цей тиждень у Верховній Раді стане вирішальним. Буде розглянуто зміни до Податкового кодексу. Передчуваю, що бюджет ухвалюватимуть важко. Адже сам по собі він важкий і непопулярний. Якщо коротко — то дуже багато справді болючих соціальних питань. Але бюджет країні необхідний: жити за розписом 1/12 попереднього бюджету сьогодні — в умовах переговорів із МВФ про одержання додаткових траншів — було б неправильно. Тому, вважаю, що бюджет має бути ухвалено цього року, а протягом наступного ми будемо ще не раз його секвеструвати.

— Невже справді немає іншої можливості заткнути бюджетні діри, окрім як урізати соціальні видатки?

— В умовах падіння ВВП на сім відсотків, втрати виробничого потенціалу, жалюгідного становища малого й середнього бізнесу, кон’юнктури ситуації в промисловості йти методом фіскального тиску — це шлях у нікуди. Водночас бюджет наповнювати необхідно. Тому сьогодні альтернативи урізуванню соціальних видатків, на жаль, немає.

— За оцінками Федерації профспілок України, обсяг тіньового ринку становить майже двісті мільярдів гривень. Чому багато хто продовжує йти у тінь?

— Тіньовий ринок справді величезний. Причина проста: кон’юнктура, фіскальна політика, ситуація на валютному ринку з різкою девальвацією національної валюти заганяє людей у тінь. Проблема полягає в тому, що повернути тіньовий ринок у легальне русло можливо лише політикою стимулювання й пом’якшення. Під час свого останнього виступу в парламенті Прем’єр-міністр чітко заявив: знижуватимемо кількість податків і тиск на заробітну плату — і це є в програмі уряду, у планах реформ. Але, на жаль, ми перебуваємо в ситуації, коли промисловість падає, недоодержання бюджету зростають. З одного боку, необхідно знижувати податки, з другого — наповнювати бюджет. Проблема в тому, як відшукати цю золоту середину.

— Ті ж профспілки наводять дані про те, що забезпечення прозорості в митному оформленні вантажів дасть приплив у п’ятдесят мільярдів гривень. Чи розглядалося в комітеті це питання?

— У той короткий термін, що працює наш комітет, ми займалися лише питаннями бюджету й поправок до Податкового кодексу. Митними питаннями займемося з нового року — особисто в мене є чотири законопроекти у цій сфері. Що відбувається нині: на тлі різкої девальвації частина імпортерів взагалі відмовляється від імпорту. Наприклад, один мій знайомий не розуміє, як можна працювати, якщо пачка фісташок за нинішнім курсом йому коштує, як кілограм м’яса. Сьогодні всі чекають, щоб Національний банк розповів, за якими взагалі принципами ми працюватимемо, що буде з курсом, як його можна врегулювати, зупинити падіння гривні. Починається спіраль паніки: зі зростанням курсу всі біжать скуповувати валюту, знімають у банках депозити, починають занепадати банки. Тому скажу, що, справді, резерв у митній сфері є. Але сьогодні необхідно хоча б зрозуміти — скільки взагалі імпорту виживе й залишиться.

Питання округів вирішують спільно

— На тлі напруженої роботи в комітеті й сесійному залі чи вистачає нашим депутатам часу на розв’язання проблем своїх округів?

— Ми створили у Верховній Раді міжфракційну депутатську групу «За Січеславщину», до якої увійшли ті, хто має відношення до Дніпропетровщини — більшість депутатів від регіону. Очолив її Борис Філатов. Група вже працює. Так, узагальнюємо всі бюджетні запити області, взаємодіємо з Міністерством фінансів. Серед обговорюваних питань — ті великі проблеми, які нині має Південний машинобудівний завод, низка бюджетних моментів. Приємно було бачити, як усі депутати Дніпропетровщини — не залежно від тієї фракції, до якої вони входять, — змогли об’єднатися для вирішення питань свого регіону. Думаю, група зможе забезпечити потужний лобізм інтересів жителів області.

— А що саме вже вдалося вирішити спільними зусиллями?

— Ми не тільки бачимо проблеми округу, а й уже взялися за їх розв’язання. Так, одним із найгостріших питань на моєму 34-му окрузі є газопостачання Царичанського й Петриківського районів. З 1968-го по 1973 рік тут було розвідано поклади газового конденсату. Компанія «Полтавагазвидобування» розпочала його видобуток. І забезпечення цих районів газом відбувалося з ресурсів цих свердловин. На сьогодні прокуратурою накладено протест на виділення земельних ділянок під цими свердловинами. Є низка судових рішень. Усе це створило досить серйозну ситуацію, яка загрожувала повним припиненням газопостачання до двох районів. Ми разом з колегами-депутатами, обласною держадміністрацією оперативно втрутилися в ситуацію. І нині ситуація перебуває під контролем. А людям уже можна не хвилюватися — без газу їх ніхто не залишить.

— Чи можемо завершити нашу бесіду, а з нею і нинішній рік, позитивом?

— З гарного можу відзначити, що у нас бойові депутати від Дніпропетровщини. У нас цілковите взаєморозуміння, тісна співпраця. Тому необхідно скористатися тими можливостями, які сьогодні маємо.

Володимир **РИБАЛЬЧЕНКО.**
Дніпропетровська область.

Профспілки оголосили передстрайковий стан

До крайньої форми боротьби за свої права — страйку — профспілки обіцяють вдатися лише у тому разі, якщо влада й надалі нехтуватиме їхніми запитаннями. Про це під час круглого столу «Жити чи виживати? Реформування соціальних стандартів України: позиція профспілок і влади» заявив голова Конфедерації вільних профспілок України (КВПУ) Михайло Волинець. Участь у ньому взяли представники профспілок з усієї країни та з різних сфер — освітяни, медики, гірники тощо.

Одне із питань — невиплата заробітної плати. За словами М. Волинця, за останні вісім місяців заборгованість із заробітної плати офіційно зросла з 700 мільйонів до 2,7 мільярда гривень. А реальна цифра — у декілька разів більша.

Наступне питання — можливе погіршення трудового законодавства. «Це неприпустимо», — наголосив голова КВПУ і додав, що побоювання профспілок небезпідставні.

За його словами, влада вирішила повернутися до проекту Трудового кодексу, який розробили і намагалися «протягнути люди з команди Януковича — Василь Хара, Олександр Стоян та Ярослав Сухий». «Його зміст зводиться до того, що громадяни найманої праці можуть опинитися в рабстві. І не лише самі, а й їхні діти та онуки. Так, одна зі статей проекту передбачає, що роботодавець може звільнити працівника без його згоди. Так само може бути збільшено робочий тиждень. Але замість додаткової оплати працівник отримає додаткову відпустку. Якщо ж люди застрайкують, то згідно із проектом Трудового кодексу роботодавець матиме право звільнити всіх. Як це так? Конституція передбачає право на страйк. Це мирний спосіб вирішення питання», — зауважив він.

Крім того, роботодавцю дозволяється збирати інформацію на найманого працівника. «Нам незрозуміло, як ця інформація збиратиметься і навіщо. Загалом там дуже багато неприйнятних речей, з якими ми ніколи не погодимося», — наголосив голова КВПУ.

«Ми не розуміємо, чому так відбувається. Тому рада Конфедерації вільних профспілок України ухвалила рішення оголосити передстрайковий стан. Якщо ситуацію не буде вирішено, тоді буде оголошено конкретну дату страйку.

Непокоїть профспілки і курс, узятий роботодавцями. За словами М. Волинця, його спілкування з представниками Федерації роботодавців України (яку до речі, й досі очолює Дмитро Фірташ, який перебуває під домашнім арештом в Австрії) засвідчує: цей курс — дешева робоча сила. «По-перше, ми бачимо, що зарплату не виплачують. По-друге, вона зменшується. По-третє, втрачаються робочі місця. І це все на тлі повернення до проекту Трудового кодексу в редакції команди Януковича», — зауважив голова Конфедерації вільних профспілок.

Така ситуація, переконаний він, може призвести до виникнення чергового Майдану. «Чи розуміє це влада», — поцікавився М. Волинець.

За словами народного депутата Олександра Дроздика, нині на розгляді Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення немає жодного проекту Трудового кодексу. Утім, він переконаний: чинне трудове законодавство застаріло. «Більша частина норм фактично регулює відносини, яких немає. Решта норм, я вважаю, потребує доопрацювання та змін. Тож зміна Трудового законодавства потрібна», — зауважив він. Депутат пообіцяв: у разі підготовки проекту Трудового кодексу у ньому обов’язково буде враховано пропозиції та зауваження профспілок.

Водночас народний депутат шостого-сьомого скликань Андрій Павловський закликав колегу не піддаватися на маніпуляції, буцімто чинний Трудовий кодекс дуже поганий, бо писався ще в радянські часи. «З часу ринкових відносин до нього вносили понад 200 поправок. Є певна маніпуляція з боку роботодавців, які хочуть істотно обмежити не просто трудові права, а й фундаментальні права людини. Тому треба обережно ставитися до таких речей. Думаю, якщо справді виникатимуть якісь сучасні проблеми, краще вносити доповнення та зміни до чинного законодавства. Це буде оптимальний, компромісний варіант», — переконаний він. Адже прийняття нового Трудового кодексу сьогодні буде на користь лише однієї сторони.

Олена **РОМАШКІНА.**

ФОТОФАКТ

Мітинг учителів та освітян біля Верховної Ради України проти зменшення зарплат.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

ДОСЛІВНО

Голова Конфедерації вільних профспілок України Михайло ВОЛИНЕЦЬ:

«Можливо, нам не треба було б страйкувати в такі часи, але дуже важливо, щоб люди отримували зарплату, знали, що трудове законодавство не буде погіршено і довіряли соціальним партнерам».

Польська гуманітарка вже на Харківщині

Три тисячі переселенців з Донбасу, що розмістилися на Харківщині, отримали близько 150 тонн гуманітарної допомоги з Польщі на загальну суму понад 14 мільйонів гривень. Про це повідомив посол Польщі в Україні Генрик Літвін.

Завдяки оперативній взаємодії міжнародних благодійних організацій та урядів обох країн постраждалі вже почали одержувати продовольчі товари, засоби гігієни, побутову хімію, зимовий одяг, електричні та масляні обігрівачі, радіатори опалення, спальні мішки, пакунки з допомогою для малих дітей, дерев'яні рами для ліжок тощо. Всі передані речі є новими, засоби гігієни та продукти харчування мають тривалий термін придатності.

Як зазначає Генрик Літвін, гуманітарний конвой — це лише частина зусиль Польщі, направлених на поміч українцям. Загалом плановано витратити близько 2,5 млн. євро на «гуманітарку» та 5 млн. євро на різні проекти розвитку.

«Частково кошти збирають самі поляки. Я постійно отримую дзвінки та повідомлення з питаннями, як і куди можна передати гроші», — зазначає Павел Кеска, речник благодійної організації «Карітас Польща».

Координатор програми допомоги вимушеним переселенцям МБФ «Карітас України» Григорій Селещук зауважує, що загалом з квітня поточного року організація реалізовує низку програм для допомоги понад 30 тисячам осіб, які постраждали від кризи, у восьми областях України. Програма включає опікування переселенцями з Криму та східних областей, довгострокове лікування і реабілітацію постраждалих під час подій Євромайдану, медико-соціальну та матеріальну допомогу постраждалим і членам родин загиблих під час масових протестів в Україні та психологічний супровід постраждалих. Загальний бюджет таких програм становить майже 55 млн. грн.

Гумконвой приймають у Харкові.

До того ж засновник групи волонтерів «Крила Фенікса» Юрій Бірюков нещодавно розмістив на своїй сторінці у Фейсбук узагальнюючі дані про гуманітарну допомогу з інших європейських країн. За його словами, уряд Нідерландів надіслав до Харкова вантаж із зимовим одягом, а саме: шкарпетки, взуття, куртки, рукавички та генератори. З Великобританії допомога прийшла до Києва: зимові штани, куртки, термобілизна, шкарпетки, рукавички, шапки, пончо, спальники, намети. Від канадського уряду літаком доставили до Борисполя 10 відсотків «гуманітарки», а більшу частину (54 контейнери) очікують 4—5 січня в порту Одеси. Ще Україна планує отримати гуманітарну поміч з Австралії, зазначає Юрій Бірюков, однак вантаж ще не був відправлений.

Дарія ЛОГВИНЕНКО.
Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

«Фукусіма» починає «ядерне роззброєння»

Один із чотирьох енергоблоків на АЕС «Фукусіма», які найбільше постраждали після землетрусу й цунамі 11 березня 2011 року, повністю звільнено від ядерного палива.

Йдеться про четвертий енергоблок, який на момент аварії перебував на ремонті. В самому реакторі паливних збірок не було, їх вивантажили в басейн витримки для відпрацьованого ядерного палива. В перші тижні після аварії на четвертому енергоблоці сталася пожежа, що різко погіршило радіаційну ситуацію далеко за межами 20-кілометрової зони. Після неї рівень радіації піднявся навіть у японській столиці.

Вилучення палива на четвертому енергоблоці тривало цілий рік. Ситуація ускладнювалася тим, що до басейну потрапило чимало уламків стін і конструкцій.

Директор АЕС «Фукусіма» Акіра Оно назвав вилучення палива з четвертого енергоблоку «важливим переломним моментом» у ліквідації аварії, однак зазначив, що це тільки початок роботи з демонтажу реакторів та станції в цілому. Адже видалити ядерне паливо з першого, другого та третього реакторів, де паливні збірки перебувають в активній зоні, а значна частина палива розплавилася, буде значно складніше. За підрахунками спеціалістів, «ядерне роззброєння» на цих реакторах ліквідатори зможуть розпочати не раніше 2025 року, а ліквідувати саму станцію — не раніше 2040 року.

Нагадаємо, що аварія на АЕС «Фукусіма» сталася після 9-бального землетрусу та цунамі, коли 14-метрові хвилі залили чотири із шести реакторів на АЕС та вивели систему охолодження реакторів із ладу.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

Глави держав домовилися про нові Мінські зустрічі

Сьогодні й у п'ятницю можуть відбутися зустрічі контактної групи у Мінську. Про це домовилися лідери України, ФРН, Франції та Росії під час спільної телефонної розмови у понеділок ввечері.

Співрозмовники погодилися з необхідністю виконувати всі пункти мінських домовленостей, серед яких питання припинення вогню, виходу на лінію розмежування, яка закріплена в Меморандумі від 19 вересня, відведення військ та важкого озброєння, а також якнайшвидшого звільнення всіх заручників. Президент України наголосив на необхідності звільнення ув'язненої Надії Савченко.

Петро Порошенко, Ангела Меркель, Франсуа Олланд і Володимир Путін домовилися продовжити телефонні консультації за декілька днів.

Справа Надії Савченко не унікальна. За гратами Кремля десятки наших

Учора біля посольства Російської Федерації у Києві відбулася акція протесту «Де Микола Карпюк?» *(на знімку)*, ***яку влаштував Комітет визволення політв'язнів. Активісти зверталися як до дипломатів, так і до українського суспільства з проханням не забувати, що список зниклих і викрадених російськими спецслужбами громадян України не обмежується Надією Савченко.***

Один із таких — Микола Карпюк, якого згадували учора активісти. Як розповів «Голосу України» один з адвокатів Миколи, у двадцятих числах березня цього року його викрали представники російських спецслужб, коли той намагався перетнути кордон. Згодом його дружині зателефонували з міста Єсентуки й повідомили, що чоловіка підозрюють в участі в одній з чеченських воєн на боці бойовиків. Нині, переконані його рідні, Миколу тримають під вартою у СІЗО Владикавказа. Юристи вважають, що справжньою причиною зацікавлення ФСБ особою Карпюка стало те, що свого часу він був заступником голови радикальної УНА-УНСО. Але чи є це підставою для викрадення і утримування під вартою, питання відкрите. До слова, цією історією вже займається Європейський суд з прав людини. І, схоже, лише з цього боку можна очікувати на справжнє правосуддя.

Тим часом льотчиця Надія Савченко продовжує голодовку. «Голос України» уже повідомляв, що в понеділок суд залишив її під вартою. Вітчизняний МЗС гостро відреагував на таке рішення. «Незважаючи на погіршення стану її здоров'я, зібрані захистом докази, що підтверджують непричетність Савченко до інкримінованих їй дій, а також домовленості про звільнення усіх незаконно утримуваних осіб, 22 грудня 2014 року російська сторона залишила без змін своє рішення щодо подальшого утримання українки під вартою», — йдеться у заяві дипломатичного відомства. Адвокат льотчиці Марк Фейгін розповів, що вона вже схудла на 5 кілограмів. Найближчим часом стан її здоров'я може стати критичним.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПЛАНЕТА

У Тунісі визначилися з вибором

У понеділок ввечері голова Вищої незалежної інстанції з виборів у Тунісі (Центрвиборчком) Шафік Сарсар офіційно повідомив, що в другому турі президентських виборів переміг лідер світської партії «Нідаа Туніс» («Заклик Тунісу») Бежі Каїд ес-Себсі. Він набрав 55,68% голосів виборців, інформують місцеві ЗМІ. Його суперник Монсеф Марзукі, який тимчасово виконував обов'язки президента, одержав 44,32% голосів.

Президентські й парламентські вибори завершили важкий процес формування в цій північноафриканській країні постійних вищих органів державної влади після «перехідного періоду», який почався 14 січня 2011 року. Місцеві й закордонні аналітики упевнені, що новому президентові Бежі Каїду ес-Себсі вдасться створити в 217-місцевій Асамблеї народних представників (парламенті) коаліційну більшість і розпочати демократичне керування країною, яка пережила диктаторський режим президента Зін аль-Абідіна бен Алі. Він був скинутий під час «жасминової революції» і втік за кордон.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Чи повернуть Аляску?

Рада Федерацій Росії вирішила з фаршу зробити відбивну. Глава верхньої палати Валентина Матвієнко запевнила Володимира Путіна, що «ми ухвалимо закон, у якому передача Криму в 1954 році визнається незаконною». «Потрібно повернутися до цього часу, привести ситуацію у відповідність із міжнародним правом і відновити історичну справедливість», — підтримав свого шефа заступник голови комітету з міжнародних справ, сенатор Ігор Морозов. Звичайно, на тлі обвального падіння курсу рубля, економічних санкцій, які «збили» з кремлівських небожителів імперську пиху, скасування передачі шістдесят років тому Криму Україні — найактуальніша проблема сучасної Росії.

Утім, російському обивателеві тепер є за що переживати. А що коли в'ятичі та фінно-угри зажадають повернути землі, на яких сьогодні стоїть Москва-білокам'яна? А що там Єрмак робив у Сибіру, і чи не час споконвічним власникам повернути все, що незаконно відібране цим бандитом. А що думають у Вашингтоні? Уже давно треба повернути Аляску Москві. А Калінінградську область — Німеччини, Далекий Схід — Китаю, а Кубань — Україні.

Але законодавці про це не думають. Тим паче, що теоретичні напрацювання "повернути де-юре Крим" уже є. Ще в 1993 році Верховна Рада Росії ухвалила резолюцію, яка оголошувала рішення 1954 року про передачу Севастополя в склад Криму Україні незаконним. А головний російський ліберальний імперіаліст, тодішній мер Москви Юрій Лужков більше часу проводив у Севастополі, ніж у столиці. Нині він зі своєю дружиною мешкає в дорогому особняку в Лондоні.

Були, щоправда, й інші точки зору. Письменник Василь Аксьонов у своїй повісті «Острів Крим» не пустив «червоних більшовиків» на півострів. І Григорій Явлінський недавно заявив, що Крим треба повернути Україні. Політик вважає, що «потрібно провести другий легітимний референдум про статус Криму, організований за українськими законами», а між Росією і Україною створити «пояс безпеки» за участі міжнародних спостерігачів.

Загалом живемо ми всі в дивний час. Коли в Європі цілком успішно розв'язали амбіційну проблему — змінили природу державних кордонів, відкривши їх для людей, капіталів, ідей, послуг, товарів, путінська Росія почала будувати нові «берлінські стіни». Сенатори чомусь вирішили, що державні кордони можна змінювати явочним шляхом — порушуючи всі норми міжнародного права.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

У віці 70 років помер відомий британський співак Джо Кокер

Миколаївський волонтер, колишній співробітник міліції розробив легку підставку для станкового великокаліберного кулемета. Якщо стара важить 130 кілограмів, то його — лише 20. Новинку, на виготовлення якої знадобився тиждень, найближчими днями відвезуть у зону АТО, *передає наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ*

Маємо довести свою правоту і в міжнародних судах

Як далі розвиватимуться події на сході, не знає ніхто. Проте міністр юстиції Павло Петренко — оптиміст. Він сподівається, що Росія врешті почне виконувати підписані у Мінську домовленості. Для цього є дуже багато чинників. Зокрема, економічного характеру — падіння ціни на нафту, знецінення рубля тощо. Ці речі, переконаний міністр, є найкращим аргументом для російської влади, аби вона зрозуміла, що заграласся.

Окупувавши Крим та розпочавши агресію на сході України, Російська Федерація створила прецедент у міжнародному праві. Адже жодний міжнародний договір не дозволяє захоплювати територію іншої країни. Не дозволяє застосовувати військову агресію проти країни-сусіда. Тим паче держави, з якою є ціла низка угод про дружбу, ненапад та співробітництво. Тому ситуація, що виникла, — нестандартна. Відтак і питання щодо захисту, у тому числі й судового, мають відпрацьовуватися міжнародними судовими, дипломатичними інституціями спільно з Україною за принципом «ad hoc» (конкретної ситуації) протидії РФ. Саме тому, наголошує міністр юстиції, розпочато юридичну війну з Росією.

За його словами, нині на розгляді в Європейському суді з прав людини перебуває три справи. Перша і найбільша — стосується незаконної окупації Криму та охоплює всі факти, зафіксовані з приводу порушення прав людини під час анексії. «Матеріали справи містять тисячу сторінок доказової бази, відеоматеріали та свідчення, вони надавалися нам правоохоронними органами, Службою безпеки, Генпрокуратурою та пересічними громадянами. Співпрацювали з нами і громадські організації, зокрема «Крим SOS», які фактично виступили комунікатором між пересічними громадянами та українською владою вже після окупації, коли доступ на територію Автономної Республіки нашим офіційним представникам був обмежений», — розповів Павло Петренко.

Друга справа стосується викрадення українських дітей-сиріт. «Всі добре пам'ятають, як дітей-сиріт вивезли з території України до РФ. Після міжнародного резонансу, після того як Україна день у день подала заяву до Європейського суду, і він ухвалив попереднє рішення, Росія повернула дітей представникам української влади. Але ми прийняли рішення, що цю справу маємо і юридично, і політично довести до логічного завершення. Адже в рамках цієї справи ми доводимо співпрацю Росії, російської влади з терористами, які перебувають на сході країни», — додав міністр.

Третя справа стосується порушення прав Мустафи Джемілєва у зв'язку з недопущенням його на територію Криму, переслідування його близьких.

Ця справа, за словами міністра, так само є юридично та політично знаковою, щоб через цей факт підтвердити масове порушення прав людини окупаційними та російськими військовими силами, які з'явилися на території Криму після анексії.

За словами міністра, нині Україну в Європейському суді представляє доволі потужна команда. «З перших днів судових процесів проти РФ (березень. — **Авт.**) у нас не було ні можливості, ні людських ресурсів, але з нами об'єдналися практично всі провідні адвокатські компанії України, які спеціалізувалися на міжнародному праві. Ми сформували набагато сильнішу за російську команду», — розповів він. За словами П. Петренка, про це, зокрема, свідчить відсутність аргументованих пояснень щодо першої справи. «Поки що Росія відмовчується та пише відписки. Думаю, суд дасть цьому належну оцінку», — додав правник.

Наступне питання, зауважив міністр, — звернення до Міжнародного суду ООН — є більш складним. Бо потребує тривалої часової підготовки. Нині, за його словами, тривають досудові консультації: «Ми висунули низку вимог щодо порушень Росією норм Конвенції про заборону фінансування тероризму. Росія має або їх визнати, або спростувати. Ми виходимо з того, що Росія їх не визнаватиме, тому наступний етап — формування відповідного арбітражу, підготовка заяви та направлення її до Міжнародного суду ООН», — розповів міністр.

За його словами, Україна має достатню доказову базу. Водночас Павло Петренко припустив, що тактика Росії буде такою самою, як і в Європейському суді з прав людини. «У них немає юридичних аргументів, тому намагаються затягувати розгляд справи. Це неефективний шлях, бо міжнародні судові інституції у разі, якщо одна з країн використовує такі механізми і зловживає правами, реагують на це досить чітко і розглядають справу в межах поданих іншою стороною фактів», — зауважив він.

Головна наша мета — це припинення війни та деокупація сходу та Криму, зауважує урядовець. Проте визнає: повернути території замало, ще потрібно переконати місцевих жителів, які нині налаштовані проти України. І зробити це, за його словами, можна за допомогою успіху країни. «Якщо Україна отримає безвізовий режим, стане повноцінним кандидатом, а потім членом ЄС, коли у країні зміняться стандарти життя — це, напевно, буде найкращим аргументом для мешканців сходу та Криму. Ці люди переживають війну, дуже страшні події — вбивства, викрадення, мародерства. Вони мають побачити, що нормальне життя є іншим. І це нормальне життя є на тій території країни, яка контролюється нашими органами влади», — наголосив Павло Петренко.

Олена РОМАШКІНА.

ЦИФРА

Сформовано попередню суму збитків від анексії Криму — це 1 трлйон 80 млрд. грн. Що стосується збитків на сході, то такий підрахунок ще не здійснювався, адже немає доступу до об'єктів.

ДОСЛІВНО

Міністр юстиції Павло Петренко: «Маємо амбітну мету, щоб ці три справи були доведені до завершення. Розраховуємо, що за ними буде визнано правову позицію України».

Слов'янськ і Краматорськ повоєнні: з теплом, газом, світлом та страхом втратити мир

Донбас повинен лишатися частиною України. Таку думку поділяють понад 70% мешканців визволених від терористів міст Слов'янськ та Краматорськ. 26 відсотків із них вважають, що регіон повинен і надалі на тих само умовах входити до складу нашої країни, ще 45% воліють більшої автономії від Києва. Це — результати соціологічного дослідження, проведеного Фондом «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва» спільно з соціологічними службами «Ukrainian Sociology Service» та Центру Разумкова.

— Загальне враження від дослідження: життя на визволених територіях налагоджується. І що важливо — воно істотно відрізняється від буднів людей, які перебувають на окупованих територіях. Вода, електрика, газ, Інтернет, зв'язок, транспорт — у Слов'янську та Краматорську із цим нормально, — каже Ірина Бекешкіна, директор фонду Демініціативи. — Та водночас у них існує дуже багато проблем та страхів. Найперший — страх повернення війни. Другий — втратити роботу і загальна невпевненість у завтрашньому дні.

Проблемами, які на думку мешканців Слов'янська, потрібно зараз розв'язувати перш за все, є ремонт зруйнованого житла, поновлення роботи підприємств та створення нових робочих місць і відновлення зруйнованої інфраструктури міста. В той же час ТОП-3 проблем, на думку краматорців, — це запуск підприємств, відновлення інфраструктури та налагодження роботи держустанов. До слова, соціологи зафіксували суттєві відмінності у відповідях на одні і ті само питання мешканців цих двох міст. «Помітна різниця між Слов'янськом та Краматорськом дає можливість припускати, що в інших містах ситуація може бути також іншою. Тому не можна говорити що це — думка всього Донбасу», — уточнив Андрій Биченко, директор соціологічної служби Центру Разумкова. Найбільше вразила експерта відповідь мешканців обох міст на запитання, хто, на їхню думку, винуватий у нинішніх подіях на сході. 77% жителів Слов'янська та понад 67% опитаних у Краматорську тягар провини покладають на нинішнє керівництво України. На другому місці за популярністю серед мешканців обох міст — варіант «колишній правлячий режим країни». Замикає трійку лідерів серед причин, які призвели до кровопролиття, у Слов'янську — «Майдан, що розколов країну», у краматорців — «Росія».

По-різному відповіли мешканці двох міст і на запитання «Чи є РФ стороною конфлікту». Серед опитаних у Слов'янську варіанти: «є», «не є» та «важко сказати» — отримали майже однакові показники від 32 до 34 відсотків. Далі — більше. Серед тих, хто таки помітив слід РФ у конфлікті, понад 53% вважають, що її роль полягає у «наданні Донбасу гуманітарної допомоги». Ще 42% — що РФ постачає «ЛНР» та «ДНР» зброю, і понад 18% переконані, що Кремль підтримує проросійські сили Донбасу переважно дипломатичним шляхом... (обрати можна було одразу кілька варіантів). А у Краматорську майже кожен другий вважає, що «братський народ» таки є стороною конфлікту на Донбасі: 57% відмічають, що Росія постачає так званим народним республікам зброю, та ще майже 42% — що сусідські збройні сили беруть участь у бойових діях на боці «ДНР» та «ЛНР».

— Відновлювати ж Донбас, на думку майже 84% усіх опитаних, має центральна влада України. І тільки трохи більше 11% респондентів висловились за те, що цим мають займатися самі мешканці Донбасу. Таким чином, ми відзначаємо досить споживацьке ставлення. Коли ми запитували, яку волонтерську роботу вони готові здійснювати, яким чином брати участь у відновленні регіону, то велика частина (понад 37% усіх опитаних) зізналися, що взагалі не готові щось робити, — каже Андрій Биченко.

Разом із тим експерти, які не перший рік працюють на Донбасі, переконують: результати опитування таки дають привід для оптимізму. Мовляв, людей із активною громадянською позицією стало більше. «Результати свідчать: більшість у цих містах пасивна і чекає, коли хтось зробить за них всю роботу. Але в той ж момент, у Слов'янську, приміром, без винагороди готові працювати над відновленням міста 23% опитаних. Це зовсім немало. І активність меншості може зробити дуже багато. Адже основна рушійна сила — це і є меншість», — переконана Ірина Бекешкіна.

Тетяна СУВОРОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Олександр Вишняк, директор фірми «Ukrainian Sociology Service»; Ірина Бекешкіна, директор Фонду «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва».

Російський солдате, кидай рушницю, йди додому!

Останнім часом дедалі очевиднішою стає присутність кремлівських окупантів, техніки й зброї на території України. Російська правозахисниця Олена Васильєва, яка часто відвідує зону АТО, днями повідомила, що вантажі 200 продовжують іти в Росію, а морги Криму переповнені. Досі залишається актуальним питання: куди дівають трупи «братів-добровольців» і скільки платять родичам заблуканих «убитих на навчаннях» за мовчання.

Та й чимало «кримнашистів» після свіжих телевливань про «геноцид» снігурів, «зрадництво» Куби й Білорусі та прес-конференції Путіна із зомбувальним посилом «Мы наш, мы русский мир построим» побачили (зрозуміли, усвідомили): офіційна Москва бреше. А президент, від якого відвернувся увесь цивілізований світ, — розгублений, і, нарешті, висмоктана з пальця «Новоросія» — не більш як вибудуваний на крові «феєсбешний» проект. Стало очевидно: за всі божевільні плани Кремля північний сусід розплатиться кризою й крахом. Уже багато російських активістів відкрито звертаються до «збирача історичних земель» з вимогою негайно почати переговори з Україною про припинення війни на Донбасі, виведення з території чужої незалежної держави «ввічливих» солдатів Кремля й повернення Криму. В ім'я миру. І майбутнього, яке в Росії ще може бути.

Олег МОТЯШОВ (Урюпинськ, безробітний):

— Я дуже незадоволений російськими громадянами, які беруть участь у бойових діях проти України. Росіяни повинні займатися проблемами у своїй країні. Не розумію, за чиї інтереси «добровольці» воюють на чужій території, коли на нашій батьківщині злидні і розруха. Цих «увічливих людей» треба негайно віддати українському правосуддю або ліквідувати за допомогою спецгруп СБУ. Я, мешканець так званої землі Війська Донського, можу запевнити, що ніяких козацтва не лишилося. А так зване козацтво залежне від державного бабла й силових структур РФ. Цей набрід зрадив і розвалив країну. Сьогоднішню війну в Україні розв'язала саме Росія. І якби я мав змогу, то воював би тільки за Україну й за її свободу!

Олег МАЛЮГІН (Іжевськ, лікар, член «РПР—ПАРНАС» в Удмуртії):

— У нашого оскаженілого диктатора запаморочилося в голові від успіхів на Олімпіаді й остаточно зірвало дах. Результати його божевільної діяльності вже всі чудово відчули на своїй шкурі, і росіяни, і українці. Я дуже люблю й Україну, і Росію й не хотів би, щоб жменька бандитів, яка стоїть біля керма нашої країни, зіштовхувала нас лобами. Ніколи не голосував ні за Єльцина, ні тим більше за Путіна. Кривавий Єльцин пропив країну й посадив злодія у своє крісло. Шкода, що дехто ще цього не розуміє. Сьогодні Путін знову почне лити потоки неправди й звинувачувати невинуватих замість того, щоб устати й сказати: «Я стомився, я йду! Відправте мене в Гаазький трибунал за скоєне».

Тетяна КОЧУРА (Хабаровськ, журналіст):

— Росіяни живуть у Мордорі — «чорній країні», яку самі ж і побудували. Але нам не хочеться зізнаватися в тому, що ми побудували країну смерті. Звичайно, це страшно. Та ми звикли. І тепер навіть прагнемо поширити це навсібіч. І це, звичайно, наражається на опір сусідів. А ми дивуємося: чого раптом? Адже ми замість «Мордора» кажемо й пишемо «Російський світ», чого ви всі лякаєтеся? А при владі головні «мордоровці»-чекісти, які що тоді, що зараз не конституцію виконують, а скріпи й інші знаряддя придушення винаходять. От і скрипить народ мордорський і кволо підтакує: так, мовляв, щасливі, краще не буває, скрипітимемо й далі... тільки б не було війни! А те, що труни з України йдуть, «то це так!» — навчання заради миру в усьому світі! Щоб «Мордор», тобто «Російський світ», зберегти і його примножити». Але ж решта світу то задкує від нас — таких «напрочуд миролюбних», то суворо промовляє: «Закінчуйте брехати й красти!» А ми вже без цього ніяк не можемо! Тільки це і є головна скріпа «Мордора»! Як же без неї? Тому ми — росіяни, тобто «мордорці», — просимо вас звільнити нас від самих себе. Самі ми вже не можемо».

Тетяна ФРОЛОВА (Воронiж, активістка):

— Ми вже збилися з ліку, скільки пікетів ми, Воронезький рух «Солидарность» разом з «Яблоком», «Демократическим выбором» і «Крамолой», вистояли, протестуючи проти політики Кремля стосовно України. Проти божевільного кровопролиття в братній країні, де, як у нічному жахітті, у якомусь запамороченні, брат іде на брата, а з ними разом добровольці російські, блудні десантники та інші невпізнані особи слов'янської зовнішності. Хочеться кричати: «Зупиніться! Це божевілля! Вас використовують, вами вистилається дорога в пекло!»

Панове росіяни, серед вас, напевно, багато хто ходить у храми й молиться Богу, шанує його заповіді.

Вони гласять: «Не убий!» — а ви вбиваєте.

Вони гласять: «Не вкради!» — а ви забираєте.

Написано в Біблії: «Не бажай дому ближнього твого, ні поля його, ні всього того, що є в ближнього твого», а ви побажали Крим, допомогли Луганську й Донецьку відмежуватися від своєї країни, сподіваючись на кримський зразок.

У заповідях є ще один важливий пункт: «Не сотвори собі кумира й не поклоняйся йому...» — а ви зробили Путіна своїм ідолом і дозволили йому не тільки розоряти корупцією власну країну, а й на чужу підняти свою недостойну руку.

Ми стояли й стоятимемо в пікеті й своїм мовчазним протестом виступатимемо проти війни в Україні, проти вбивчої політики Кремля, яку ви ще відчуєте на власних шкурах, коли головне джерело вашого ситого існування опуститься до катастрофічних 60—50 доларів за барель, і ви водночас опинитеся біля розбитого корита, на власні очі переконавшись: навколо все голо, хіба що в олігархів будуть повні засіки, але з вами вони не поділяться.

Антивоєнні пікети в Москві.

Фото Олександра МАКАРОВА.

Олена МОГИЛЬЧЕНКО (Воронiж, філолог):

— Біль, гіркота і сором, що переповнюють серце і рвуть душу у зв'язку з усіма цими трагічними подіями, словами передати не зможу. Пробачте нам... За те, що не змогли зупинити все це...

Олексій УСТИНОВ (Нижній Новгород, педагог):

— Як відомо, війну розв'язують ті, хто сам у ній участі не братиме, як і їхні діти й друзі. Росія, а раніше СРСР і Російська імперія, брали участь у десятках і навіть сотнях війн і локальних збройних конфліктів. Навесні 2014 року країна розпочала найганебнішу в своїй історії війну — проти народу, який лицемірно називали, та й зараз іще називають братнім. Підло, нишком ударивши в найважчий період української історії. Пропаганда ненависті була розгорнута у всіх російських ЗМІ, з усіх телевізорів і радіоприймачів ллється нескінченний потік неправди й провокацій. Я визнаю: є багато обманутих цим агресивним тиском. Тільки не варто тішити себе ілюзіями, що коли Путін піде, ситуація кардинально зміниться. Безумовно, кремлівський карлик найбільше винний у розв'язаній війні, кров синів України, загиблих і покалічених у боях з бандитами так званої «Новоросії», — на його руках. От тільки яким би обманутим не був народ, він завжди відповідає за дії своїх правителів. Дуже значна частина росіян підтримує цю війну й без усякої пропаганди, їм нема сенсу показувати факти, бо вони раді обманюватися, а деякі навіть розуміють, що відбувається насправді. Ними рухає агресія й ненависть до усього навколишнього світу. Тепер уже пізно міркувати, чи закладено це в генетичній пам'яті, чи це плоди перекрученого сприйняття світу, що передається з покоління в покоління. В 90-і, коли був шанс переломити таку тенденцію, цього не зробили. А з приходом до влади Путіна ненависницькі настрої стали тільки сильніше підживлюватися.

Російські новини ніколи не жалували Україну, а під час Майдану 2004 року вперше розгорнули справжнє цькування. Уже тоді дедалі голосніше почали лунати заклики забрати Крим і Східну Україну, і населення в основній масі їх підтримувало. Росія, волаючи про фашизм в Україні, чомусь мовчить про те, що діється усередині країни. На жаль, коли Путін каже, що росіяни їдуть убивати українців за покликом серця, він почасти правий. Хоча, повторюся, ця кривава війна розв'язана особисто ним як помста українському народу за любов до свободи. Я хочу сказати всім українцям: «Кріпіться!» Адже це не скінчиться за один день. Ще багато безневинних жертв забере це пекло. Головне зараз — не здаватися й бути послідовними, і ви обов'язково переможете, бо на вашій стороні правда. У вас є підтримка у світі, у Росії теж дуже багато людей, які зберегли розум, честь і совість. Нині, коли Путін довів країну до глибокої кризи, його влада дедалі слабшає. Скоро він не зможе витрачати гроші на свої військові авантюри, на підкуп провокаторів в Україні. Поки що йому вдається грішми й погрозами затикати рот родичам загиблих солдатів, але це не може тривати вічно. І спасибі за Майдан, за те, що ви боролися за вашу й нашу свободу! Боролися й перемогли! Тепер усе у ваших руках, рухайтеся тільки вперед. Не допустіть, щоб жертви Героїв Небесної Сотні й полеглих у боях з терористами на сході були марними!

Підготувала
Наталя ЯРЕМЕНКО.

МИ РАЗОМ!

Переможемо!

Який суворий грізний час
Настав для нашої країни.
Життєва радість не для нас:
Бо схід — самісінькі руїни,
Не «наш» і Крим
зненацька став.
Ми сумом сповнені по вінця,
І біль, як від пекельних лав,
Терзає серце українця...
Із Президентом на чолі
Ми сила нашої Держави.
На кожнім клаптику землі
Піднімемо свої булави.
Здіймемо наші прапори
Ми в Україні скрізь,
повсюди.
Жовто-блакитні кольори —
Країни символ. Рідні люди,
Не зневіряйтеся, прошу!
Зоря свободи ясно сяє,
Я віршем щирим приглушу
Нестерпний біль,
що серце крає...
Хто ворожнечу розпалив
У душах бувших українців?!
Водою від вселенських злив
Не змить ганьбу
з отих злочинців
І зрадників, що конче, вкрай
Схотіли пасинками стати,
Сплюжививши наш
рідний край.
Ридає Україна-мати!
А справжні нації сини
Йдуть в бій із вірою
у серці...
І мужньо гинуть... Та вони
Росію все ж здолають
в герці,
Що нібито колись була
Найближча наша
побратимка.
Та зрада завжди в ній жила:
Для поштовху була
затримка.
І ллється, ллється кров
тепер —
Бо землю треба боронити.
Вставайте всі, наш дух
не вмер!
В віках цей спротив
буде жити!
Знов прийде щастя
в рідний дім,
Вклонімося Героям низько,
Запалимо свічки усім...
А перемога
дуже близько!

Тетяна КОМЛІК.
Київ.

Українські патріоти продовжують, хто як може, обстоювати право свого народу на незалежність та свободу. Хтось в окопах, хтось — на Майдані, хтось — у волонтерському авто, а олександрійська поетеса з Кіровоградщини Наталія Федорівна Фесенко — своїми віршами...

До українців

Пани-українці —
добра повні жмені...
І сиплете ним,
наче листям із кленів.
З довірою в серці
за власні щедроти...
А вас залишили
«в кутку, що напроти».
Незатишно там,
та і доки сидіти,
Коли вже повстали
онуки і діти!
І їм все одно вже —
чи жити, чи вмерти,
Бо гідність людська
піднялась вище смерті.
Вона брунькувалась
у тім поколінні,
Яке розкидало
навколо насіння.
Саме ж постаріло,
пішло за край неба,
А нам, їхнім дітям,
боротися треба!
Бо там, у колисці,
внучатко рожеве —
Пагінчик росте
з українського древа.
Йому все одно ще —
чи жити, чи вмерти,
Та гени дідівські
нуртують уперто.
Моя Україночко!
Де ж твої діти,
Яких ти ростила
не рік і не літо?
Он там, у ярах,
пошматоване тіло,
Розірване сталлю,
від ран заніміло...
Оце твої діти
найкращого квіту,
Що стали, як щит,
щоб тебе захистити.
Хижацькі руки
вождів загребущих
Залишили нам
безгрошів'я та пущу...
О, серце довірливе,
рабське, наївне,
Наповнюйся гнівом
бійцівського півня!
Й змети грубу наволоч
з нашої Долі!
Щоб Світ
возвеличить
у Дикому Полі!

У Полтаві урочисто відкрили меморіальну дошку, присвячену відомому вченому–аграрію Вікторові Сазанову. Її встановили на фасаді будівлі державної сільськогосподарської дослідної станції, яку науковець очолював у 1920—1929 роках, *передає наш власкор Василь Неїжмак*

До семи років ув'язнення засуджено колишнього начальника Смілянського міськвідділу виконавчої служби управління юстиції Черкаської області за вимагання й отримання хабара — 12 тисяч гривень, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

Майданчик боронили «болгаркою»

Мешканці будинку №19 по вулиці Руській у центрі Тернополя не стали мовчати, коли вранці минулої суботи в себе у дворі просто на клумбі побачили металевий каркас майбутнього торговельного павільйону. Поруч — дитячий майданчик. По суті, єдиний, який ще зберігся у центральній частині міста.

— Ми самі його облаштували, — розповідає мешканка будинку Емілія Кабанова. — Адже у приватизованих ЖЕКах не допросишся, щоб піску дітям привезли чи лавки відремонтували. А тут — на самісінькій клумбі хтось надумав ставити черговий генделик.

У понеділок вранці люди вийшли на акцію протесту. Підтримали їх у цьому громадські активісти. Дужі хлопці взяли в руки «болгарки» і під схвальні вигуки демонтували металевий каркас.

Засновники приватного підприємства «Апостол і Ко» їхніми діями обурені, доводять, що мають документи на оренду цієї ділянки і погрожують подати до суду на тих, хто знищив їхнє майно. Як з'ясувалося, вони справді мають договір на оренду земельної ділянки, але не на прибудинковій території, а поруч — на вулиці Валовій. Там кілька років стояв їхній торговельний павільйон. Згодом у міській раді вирішили, що його вигляд надто примітивний як для центра міста і порадили надати йому благороднішої архітектурної форми. За півтора року нічого зроблено не було, понад те, зник і сам кіоск. І раптом з'являється каркас у зовсім іншому місці та ще з претензією на площу вп'ятеро більшу, ніж була.

Власники стверджують, що договір оренди земельної ділянки у міській раді їм поновили до квітня наступного року, там зазначено площу 0,0050 га, тобто більшу, ніж займав попередній кіоск. Активісти переконані, що такого поняття, як поновлення договору, в земельному законодавстві не існує, є продовження договору за умови сплати за оренду, а цього, за їхніми даними, не було.

Керівник управління муніципальної міліції Сергій Волков вважає, що малу архітектурну форму намагалися встановити незаконно. Він переконує, що міська влада сама б її демонтувала, але активісти випередили. Натомість начальник управління архітектури, містобудування та кадастру міської ради Василь Бесага на прохання журналістів пояснити, чому на дозвільних документах є його підпис, сказати нічого не зміг.

— Ми залучили студентів Тернопільського педуніверситету до інвентаризації зелених зон, — коментує ситуацію в місті голова громадської ради з питань екології Олександр Філь. — Цей процес тільки розпочався, а ми вже налічили понад тисячу квадратних метрів під різними павільйончиками у зелених зонах.

Конфліктні ситуації виникли щодо намагання забудувати дитячий майданчик на вулиці В. Гнатюка, стадіон на вулиці Злуки, забудувати зелену зону на вулиці Живова... До думки громади ніхто не дослухається. Понад те, свої комерційні інтереси дехто прикриває благородними мотивами.

А власники «Апостол і Ко» запевняли мешканців будинку і журналістів, що мали намір облаштувати благодійний центр для учасників АТО, хоч у документах чітко зазначено: «торговельний павільйон».

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: громадські активісти демонтують каркас чергового генделика.

Фото автора.

Запрацював тренувальний цех

Понад сто учнів Західно-Дніпропетровського центру професійно-технічної освіти, розташованого в Жовтих Водах, удосконалюватимуть свої навики в новому тренувальному зварювальному цеху.

— Навчальну майстерню обладнано в приміщенні, яке тривалий час стояло пусткою, — зазначають у департаменті освіти і науки облдержадміністрації. — Перед встановленням обладнання тут провели ремонт покрівлі, замінили електропроводку, зробили спеціальні витяжки.

Кошти на обладнання цеху виділено з обласного бюджету. Наступного року в центрі планують відкрити будівельну й столярну майстерні.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

У Сєвєродонецьку — різдвяна шопка

На центральні площі Сєвєродонецька встановили різдвяну шопку, яку виготовили учні художнього училища з Яворівського району Львівської області. А Львівський обласний музично-драматичний театр імені Юрія Дрогобича поставив на сцені вертепне дійство та виставу «Наталка Полтавка». Ось так налагоджується співпраця Львівської та Луганської областей.

На вертепному дійстві побувало майже 400 дітей, які ще й отримали солодощі та сувеніри. А вистава «Наталка Полтавка» у Рубіжному та Сєвєродонецьку закінчилася тим, що актори та глядачі разом заспівали гімн України.

Богдан КУШНІР.
Львів.

На знімку: святкування біля різдвяної шопки, яку виготовили учні художнього училища з Яворівщини.

Фото прес-служби Львівської ОДА.

Селекційний центр атакували вдруге

Учора вдосвіта до приміщення Запорізького інституту олійних культур увійшли люди в масках та з автоматами. Нагадаємо, що співробітники наукового закладу 15 грудня відбили першу рейдерську, як вони стверджують, атаку, і з тих пір чергують у холі першого поверху.

Цього разу кабінет директора зайняв Роман Чехов. Він доводиться сином Сергію Чехову, котрий керував інститутом у попередні роки. Хто збирається сісти в крісло директора, поки що незрозуміло, бо Чехов-молодший навіть не має вченого ступеня. Національна академія аграрних наук, іменем якої прикриваються рейдери, за словами представників інституту, начебто не планувала зміни керівництва.

На місце події викликали міліцію та СБУ. Незабаром вони встановили, що силове захоплення приміщень провели правоохоронці з Києва. Який саме спецпідрозділ МВС було задіяно, не повідомляють.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Припинили видобуток, щоб не зашкодити ґрунтам

Депутати Сумської обласної ради заборонили ПАТ «Укрнафта» надалі використовувати надра регіону. Підприємство, яке видобуває нафту, природний газ та газовий конденсат, заборгувало за оренду понад мільйон гривень. До того ж нехтує екологічними нормами, що призвело до порушення рівня ґрунтових вод та значного забруднення ґрунтів.

На двері нафтовикам вказала постійна комісія облради з питань земельних та водних ресурсів, використання надр, екології, довкілля та лісового господарства на чолі з Володимиром Токарем.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

У котельнях — нові твердопаливні агрегати

Понад 15 млн. гривень отримала з бюджету Хмельницька область на модернізацію системи опалення. Третина цієї суми піде на встановлення 14 котлів, які працюватимуть на твердому паливі у лазні обласного центру, двох школах та у котельнях комунального підприємства «Хмельницьктеплокомуненерго». Перші три вже змонтовано. В них спалюють пелети, виготовлені з деревини, соломи, сої та ріпаку, торфу, лушпиння соняшника, а також дрова. Нове обладнання вже забезпечує теплом військовий госпіталь, лікарню та технологічний ліцей.

— Якщо введемо в експлуатацію всі котли, то за рік зекономимо понад три мільйони кубометрів газу, — зазначив заступник міського голови Анатолій Нестерук.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ЦИФРА

На 100—200 рублів

(35—70 гривень) з нового року здорожчає для севастопольців гаряча вода й тепло у квартирах. Відповідну постанову ухвалив «уряд» Севастополя.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Торгували зброєю бойовиків

На Чернігівщині проведено спецоперацію із затримання злочинної групи, яка намагалася налагодити реалізацію зброї бойовиків з Донецької області.

Під прикриттям власних торговельних закладів з продажу військової амуніції (бронежилетів, касок, розгрузок) зловмисники організували підпільну торгівлю вогнепальним озброєнням на території Чернігівської та Київської областей.

Трьох порушників закону затримали під час спроби реалізувати чотири автомати «АК-47» (калібру 7,62 мм), пістолети «ТТ» і ПМ, майже 500 набоїв. Під час обшуків магазинів та житла торговців зброєю виявлено та вилучено АГС (автоматичний гранатомет станковий), 66 гранат «Ф-1», три автомати «АК-47» та магазини до них, майже 1500 набоїв різного калібру, а також 60 тисяч доларів США.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Правоохоронці Хмельниччини передали вихованцям дитбудинків пральну машину, одяг, іграшки (Ірина КОЗАК)

Отримали подарунки та побавилися з левенятком

Хорошою традицією стали передноворічні зустрічі керівництва Рівного з дітьми, які виховуються в прийомних сім'ях та дитячих будинках сімейного типу.

Цього року свято влаштували у кафе «Ведмедик», що розташоване на території місцевого зоопарку. Малеча отримала подарунки і безплатні квитки на катання на конях від козацького табору «Гайдамаки», а ще змогла побавитися з маленьким левенятком, яке нещодавно народилося у звіринці. Після традиційного солодкого частування діти взяли участь в ігрових програмах та розвагах.

— У Рівному — шість прийомних сімей та три дитбудинки сімейного типу, — каже начальник служби у справах дітей Рівненського міськвиконкому Андрій Міщеня. — На початку наступного з'явиться ще одна прийомна родина.

Привітав присутніх з наступаючими Новорічно-різдвяними святами міський голова Рівного Володимир Хомко. Він побажав миру та економічного процвітання. **Про це повідомив наш постійний читач із Рівного Олександр ДЖИГИРЕЙ.**

Фото автора.

ФОТОФАКТ

Близько тисячі учасників з Чернівецької, Львівської, Дніпропетровської, Київської, Житомирської областей та із столиці зібрав у Житомирі ювілейний, уже двадцятий, танцювальний турнір «Миколаїв бал».

Фото Ярослави ГАПОНОВОЇ.

Не платитимуть за умовні послуги

У курортному місті завершується проект заохочення земляків до встановлення будинкових лічильників тепла у багатоповерхівках. На його реалізацію з міського бюджету виділили 130 тисяч гривень. Із цих коштів стимулювалась ініціатива мешканців багатоповерхівок, які погоджувалися співфінансувати монтаж теплолічильників у своїх підвалах. При цьому було визначено, що з кожної квартири збиратимуть не більше 200 гривень, решту продавцям приладу та виконавцям робіт доплачуватимуть із міської скарбниці.

Зазначимо, що саме висока вартість цього обладнання — одна з головних перепон на шляху до повсюдного встановлення будинкових лічильників тепла. Та завдяки тому, що платити треба лише частково, у Миргороді вже скористалися і, власне, реалізували цю пропозицію міської влади мешканці п'яти багатоповерхівок. Ще стільки само будинків обладнають відповідними приладами після виготовлення проектно-кошторисної документації та технічних висновків експертів.

Судячи з усього, ті, хто живе у тих «рукавичках», не прогадали. Бо ініційований керівниками міста проект — короткотерміновий. У наступному році тим, хто захоче встановити лічильники тепла, доведеться стовідсотково фінансувати це «задоволення» з власних гаманців. Або ж платити по півтисячі гривень за «нормативне» тепло, яке гріє почасти умовно...

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

Із споживачів найбільше знущаються монополісти і комунальники

Що швидше в Україні дорожчають енергоресурси та послуги з утримання житла, то більше незадоволених якістю цих послуг. На Херсонщині, приміром, із 253 скарг споживачів, що надійшли цього року до територіального відділення Антимонопольного комітету України, переважна більшість стосувалася саме діяльності енергетиків, а також комунальних підприємств — постачальників води, тепла, ЖЕКів. З їхнього боку зафіксували загалом 126 фактів зловживання монопольним становищем та недобросовісної конкуренції. Міські та сільські ради, що є засновниками комунальних підприємств, мали б не допускати утисків прав споживачів з боку КП. Але, натомість, вони самі порушують вітчизняне антиконкурентне законодавство: майже кожна третя скарга херсонців стосується саме таких випадків.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Перетворимо сонячне світло на електричне

У Миколаївській області почнуть реалізацію проектів з будівництва сонячних електростанцій, які дадуть змогу додатково збільшити вироблення електроенергії в області на 342 МВт. Для початку будівництва необхідно залучити інвестицій на 900 мільйонів євро. Переговори з потенційними інвесторами вже ведуться.

Сонячні електростанції планують побудувати у Вознесенському, Березанському, Снігурівському, Баштанському, Казанківському, Очаківському і Первомайському районах області.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Куяльницький лиман «зустрінеться» із Чорним морем

25 грудня відбудеться історична подія — перекидання чорноморських вод до Куяльницького лиману, грязі якого світові експерти вважають еталонними. У такий спосіб учені пропонують рятувати вмираючу на очах курортну зону (востаннє Куяльницький лиман пробував смак морської води 1928 року. Про те, як він почувався після цього, достовірних даних немає).

Перепад рівнів води моря та лиману сягає майже семи метрів, тому вода з моря стрімко піде самопливом. Ученим важко спрогнозувати, яким буде ефект на тривалу перспективу. Але те, що морська вода покриє всі оголені цінні мули та зможе запобігти їх деградації на деякий час, це однозначно.

Однак, досі не ясно, хто ж відповідатиме за обсяги подачі морської води, вестиме моніторинг очікуваних як позитивних, так і негативних змін у лимані. Адже передозування морської води може бути небезпечне для лікувальних ресурсів і лиманної екосистеми в цілому.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ФОТОФАКТ

У Києві, біля адміністрації Президента, активісти в костюмах зомбі вимагали вжити рішучих заходів відносно телеканалів, які найбільше демонструють російську телепродукцію.

Фото Олександра СИНИЦІ/УНІАН.

РЕГІОН: ЗАКАРПАТТЯ

...у Держміграцслужбі відкрили двері. На один день

День відкритих дверей провели в Головному управлінні Держміграцслужби України в Закарпатській області та в його територіальних підрозділах, аби всі відвідувачі отримали вичерпну інформацію.

Начальник управління Ігор Михайлишин розповів про особливості документування паспортом громадянина України для виїзду за кордон з безконтактним електронним носієм. До речі, питань про біометричні документи ставилося найбільше. Усі бажаючі побачили обладнання для зчитування біометричних даних людини.

Завідувач сектору еміграційної роботи Любов Кіяк надала роз'яснення щодо процедури виїзду на постійне місце проживання за кордон. До речі, за січень-листопад міграцслужба Закарпаття оформила 783 виїзди на ПМП, що на третину більше, ніж торік. Запитували й стосовно порядку перебування іноземців на території України, надання адміністративних послуг вимушеним переселенцям.

Загалом у цей день, як повідомила головний спеціаліст облуправління Ольга Поштак, проконсультовано майже півсотні громадян.

...з'явилися меморіальна дошка Валленбергу і пам'ятник кубику

Меморіальну дошку Раулю Валленбергу — шведському дипломату, який у 1944 році врятував життя тисячам угорських євреїв, видаючи їм так звані захисні паспорти підданих Швеції, — відкрили на будівлі біологічного факультету Ужгородського національного університету. Там колись розміщувалася єврейська школа для хлопчиків.

А скульптурка, приурочена 40-річчю відкриття кубика-рубика (у 1974 році головоломку винайшов угорський скульптор Ерньо Рубик), розмістилася на перилах «консульських» сходів до знаменитого пішохідного мосту. Все це відбулося за сприяння угорського Генконсульства.

Василь НИТКА.

СПОРТ

Шахісти переобрали президента національної федерації

У Києві відбувся VIII з'їзд Федерації шахів України. 76 делегатів з усіх регіонів держави, в тому числі й з анексованого Криму, підбили підсумки роботи за чотири роки та обрали президента ФШУ.

На посаду претендували троє кандидатів — Іван Захарчук, Андрій Новак та чинний президент Віктор Капустін. Перед процедурою голосування Захарчук зняв свою кандидатуру на користь Новака. Однак більшість делегатів — 49 із 76-ти — віддали перевагу 56-річному банкіру і політику **Капустіну (на знімку)**. Крім того, на з'їзді обрано Виконком ФШУ у складі 15 осіб.

Фото з архіву «Голосу України».

Волокитін — віце-чемпіон Європи

Вроцлав (Польща). Чемпіонат Європи зі швидких шахів. 28-річний міжнародний гросмейстер зі Львова Андрій Волокитін став срібним призером. Український шахіст розділив 1—4 місця з іншими учасниками, але за додатковими показниками виявився другим.

У бліці серед українців найуспішніше виступив 29-річний гросмейстер із Мукачевого Захар Єфименко, який розділив 2—7 місця, але за додатковими показниками виявився сьомим.

Як цивільним отримати статус учасника бойових дій

Участь в антитерористичній операції беруть не лише військовослужбовці, працівники міліції, Служби безпеки України та інших силових структур, а й цивільні особи, звичайні працівники підприємств, установ і організацій, наприклад, медичні працівники, працівники підрозділів Мініфраструктури, ремонтники військової техніки тощо. Ці особи також мають право на отримання статусу учасника бойових дій. Таке право закріплено пунктом 19 ст. 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Згідно зі статтею 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» підприємства, установи, організації незалежно від підпорядкованості та форми власності, їх посадові особи, а також громадяни за їх згодою можуть бути залучені до участі в антитерористичних операціях за рішенням керівництва антитерористичної операції. Координацію діяльності суб'єктів, які залучаються до боротьби з тероризмом, здійснює Антитерористичний центр при Службі безпеки України.

Для отримання цивільній особі статусу учасника бойових дій (УБД) працівник має безпосередньо брати участь в антитерористичній операції або забезпеченні її проведення в районах, де вона тривала.

Отримання статусу учасника бойових дій можливе лише після завершення виконання працівником завдань у районах її проведення. Тобто отримати статус УБД можна після повернення із зони проведення антитерористичної операції.

Для цього керівники підприємств, установ та організацій, які направляли свого працівника в зону АТО, у місячний строк після завершення ним виконання завдань антитерористичної операції подають на міжвідомчу комісію з питань розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових дій, утворену Державною службою України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операцій, на кожну особу окремо **такі документи:**

1) довідку за формою, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 413 (оригінал) із зазначенням районів антитерористичної операції, в яких особа брала безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення;

2) витяг з наказу Антитерористичного центру при СБУ про залучення підприємства, установи, організації або окремих працівників до виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення;

3) інші документи, що підтверджують виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення або направлення (прибуття) у відрядження для безпосередньої участі в антитерористичній операції в районах її проведення (про залучення до виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення або направлення (прибуття) у відрядження для безпосередньої участі в антитерористичній операції в районах її проведення (витяги з наказів, розпоряджень, посвідчень про відрядження, книг нарядів, матеріалів спеціальних (службових) розслідувань за фактами отримання поранень), а також документи, що були підставою для ухвалення керівниками підприємств, установ, організацій рішення про направлення осіб у такі відрядження). У посвідченнях про відрядження, маршрутних листах, товарно-транспортних накладних тощо відмітки про місце перебування особи у відрядженні (населений пункт, підпис та печатка) мають підтверджувати факт перебування особи безпосередньо в районах проведення антитерористичної операції;

4) заяву особи про надання статусу учасника бойових дій із зазначенням місця її проживання;

5) згоду на збір та обробку персональних даних за затвердженою формою;

6) копії сторінок 1-ї та 2-ї, а також розділу «Місце проживання» паспорта особи;

7) копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера особі;

8) інформаційну картку особи, яка брала участь в антитерористичній операції, за затвердженою формою.

Варто звернути увагу, що всі копії документів, що надаються, мають бути завірені підписом керівника підприємства, установи, організації та печаткою.

Міжвідомча комісія розглядає документи і в разі потреби заслуховує пояснення осіб, стосовно яких вони подані, свідків, представників державних органів та ухвалює в місячний строк з дня надходження документів рішення щодо надання статусу учасника бойових дій, про що інформує керівників підприємств, установ, організацій та органи соціального захисту населення за місцем реєстрації особи.

У разі неподання керівником підприємства, установи, організації до міжвідомчої комісії документів, необхідних для надання статусу учасника бойових дій, зацікавлена особа може самостійно звернутися до комісії. Будь-яке рішення комісії може бути оскаржено в суді.

Підставою для надання УБД передбачених законодавством пільг і компенсацій є відповідне посвідчення, що підтверджує їх статус. Посвідчення учасника бойових дій і нагрудний знак працівникам підприємств, установ, організацій видають органи соціального захисту населення за місцем реєстрації особи.

Зразки необхідних для отримання статусу УБД документів наведено на сайті golos.com.ua.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Затримка на блокпостах фур із продовольством на Донбас: поза законом, але за правилами життя

Гібридна війна на Донбасі набула нового забарвлення — гуманітарного. Сталося це, коли військові на українських блокпостах почали зупиняти та «завертати» колони фур, заповнені харчовими продуктами. І хоч останні за документами проходили як «гуманітарна допомога мирному населенню на окупованих територіях», у захисників територіальної цілісності України виникло резонне запитання: а чи весь вантаж доходить до кінцевого споживача? Ще більше запитань виникло після оприлюднення вмісту чергового конвою: блоки сигарет, ящики горілки... Згодом з'ясувалося, що цей вантаж належав підприємцям, магазини яких, вочевидь, успішно працюють і «під терористами». Як? — окреме запитання. Нас же зацікавило інше: чи мали право бійці батальйонів зупиняти та забороняти рух цих транспортних засобів?

Зважаючи на те, що на території Донбасу нині офіційно триває антитерористична операція, головним нормативно-правовим актом, що регулює життєдіяльність у регіоні, є Закон України «Про боротьбу з тероризмом». Його стаття 15 зазначає: у районі проведення антитерористичної операції посадові особи, залучені до операції, мають право, зокрема, здійснювати особистий огляд громадян, речей, що при них знаходяться, транспортних засобів та речей, які ними перевозяться, а також — тимчасово обмежувати або забороняти рух транспортних засобів і пішоходів на вулицях та дорогах, не допускати транспортні засоби, у тому числі транспортні засоби дипломатичних представництв і консульських установ, та громадян на окремі ділянки місцевості та об'єкти. Принциповим з юридичної точки зору тут є фраза «посадові особи, залучені до операції».

Відповідно до чинного законодавства військовими посадовими особами Збройних Сил України є військові службові особи, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських обов'язків, або які спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків згідно із законодавством. Іншими словами це означає, що тільки керівники військових формувань, військових частин, установ, командири військових підрозділів, начальники управлінь, напрямків, відділів тощо, можуть зупиняти та перевіряти авто, обмежувати їх рух...

Крім того, якщо товар, що перевозиться, не контрабандний, на нього та на авто є всі необхідні документи (приміром, товарно-транспортні накладні), підстав забороняти та обмежувати рух таких авто у будь-якому напрямку підстав немає. Суто теоретично поширюється це правило на всі групи незаборонених товарів, у тому числі й цигарки та термобілизну. Хоча б як дивно це звучало, але на сьогодні немає навіть чітко окресленої зони проведення АТО. Нещодавно затверджені Кабміном межі проведення АТО, як відомо, після їх ухвалення були скасовані. Відтак в юридичний площині найбуремніші міста Донбасу нічим не відрізняються від мирних міст та селищ України. Та це — теоретично. Реальність же полягає в тому, що, як казав Цицерон, коли гримить зброя — закони мовчать. Тим паче закони, розраховані на мирний час.

Отже, суто з юридичної точки зору зупиняти та забороняти рух транспортних засобів із харчовими продуктами бійці не мають права. Та водночас не можна забувати, що Україна вперше в своїй історії змушена протистояти терористичній загрозі у таких масштабах. Очевидно, що чинне законодавство недостатньо і не належним чином регламентує життєдіяльність територій під час проведення АТО. І поки це питання не буде вирішено у законодавчій площині, такі проблеми виникатимуть, найімовірніше, і надалі.

ПРЯМА МОВА

«Я звик називати речі своїми іменами... Жоден із перевізників не може дати чіткого пояснення про кінцевий пункт призначення вантажів. Це — по-перше, а по-друге, оскільки це окуповані території, підприємці не сплачують жодної гривні податків до бюджету України. Оскільки весь бізнес Донбасу «кришують» терористи, потім за виторгувані гроші той самий тероризм і фінансується. Купується спорядження, зброя, від якої потім гинуть наші побратими... Має бути чіткий механізм допомоги населенню Донбасу. Однак ніхто не спонсоруватиме терористів на Донбасі. Ми цього не дозволимо», — написав на своїй сторінці у Facebook народний депутат України Володимир Парасюк (на знімку) ***після інспектування вантажів, затриманих добровольцями батальйону «Донбас» біля Лисичанська, що на Луганщині.***

«Батальйон «Донбас» продовжує блокування перевезень у захопленій терористами території Луганської області: горілка, сигарети, вугілля, бензин. Очікуємо звільнення наших полонених. Моя позиція як народного депутата: повинні бути складені списки людей, що потребують допомоги і проживають на окупованій території; вантаж має маркуватися «гуманітарна допомога»: «не для продажу»; видача повинна здійснюватись за міжнародними правилами — адресно і з відеофіксацією; статус тимчасово окупованих територій повинен бути прописаний, торгівля зупинена... Я не відступлю. Занадто багато загинуло товаришів, занадто багато доль на кону», -переконаний народний депутат, командир батальйону «Донбас» Семен Семенченко.

Між іншим, народні депутати з фракції «Самопоміч» уже готують законопроект, в якому одним із пунктів буде заборона ведення торгівлі на тимчасово окупованих територіях, а процедуру надання гуманітарної допомоги буде розписано покроково.

ДО РЕЧІ

Штаб антитерористичної операції розробив свої рекомендації для цивільного населення для уникнення непорозумінь під час перетину блокпостів:

— не під'їжджати до блокпосту на великій швидкості. Повільно об'їжджати його та зупинятися на першу вимогу;

— завжди мати при собі паспорт, посвідчення організації, якщо вас направили в зону конфлікту, документи, що підтверджують мету вашого прибуття. У водія завжди повинні бути водійські права та довіреності;

— не тримати руки в кишенях або відкритих сумках;

— сприймати з розумінням та спокоєм відмову пропустити вас через блокпост, на це є об'єктивні причини збереження вашої безпеки;

— не фотографувати на постах та не проводити відеозйомку;

— не ставити запитання щодо кількості в підрозділі бойової техніки, бійців і командирів, які укріплення використовуються;

— бути ввічливими і доброзичливими, не сваритись, не кричати, не використовувати зайву жестикуляцію. Якщо на посту, на вашу думку, відбувається щось неординарне, не давайте волю почуттям, будьте уважні та виконуйте всі вимоги та рекомендації.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

ФОТОФАКТ

Президент Петро Порошенко взяв участь у військово-економічних навчаннях «Концентрація-2014», які розпочалися у Центрі оперативного управління Генерального штабу ЗСУ.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Терористи підірвали залізничний міст у Маріуполі

Опора залізничного мосту через річку Кальчик у Маріуполі пошкоджена внаслідок вибуху, що стався о 1.40 ночі у вівторок. Про це повідомила прес-служба міської ради. Загиблих і потерпілих немає. Рух потягів до залізничного вокзалу і морського торгового порту тимчасово припинено. Потяги зупиняються на станції Сартана, звідки пасажирів доставляють до міста автобусами. Для ліквідації наслідків вибуху і виявлення причетних осіб створено міський штаб у складі представників влади, прокуратури, правоохоронних органів. Мешканців просять бути пильними і повідомляти до міліції про підозрілих осіб чи підозрілі предмети.

За цим фактом розпочато кримінальне провадження за частиною 2 статті 258 Кримінального кодексу України (терористичний акт). Досудове розслідування проводиться органами внутрішніх справ та перебуває на контролі прокуратури Донецької області. Для розслідування злочину сформовано групу слідчих і процесуальних керівників. Триває огляд місця події та вилучення речових доказів.

«На даний момент установлено, що за деякий час до вибуху поблизу залізничних шляхів скоєно умисне вбивство охоронця одного з металургійних підприємств, 1988 року народження. Також вогнепальне поранення дістав ще один працівник підприємства, 1971 року народження. За цим фактом розпочато кримінальне провадження за частиною 2 статті 115 Кримінального кодексу України (замах на умисне вбивство). Правоохоронними органами встановлюються обставини події та зв'язок цього злочину зі скоєним терористичним актом», — йдеться у повідомленні прес-служби прокуратури області.

Посилені заходи безпеки відчули на собі й пасажири автобусів, які курсують між Маріуполем і Донецьком. Водії відмовляються брати передачі — кажуть, їх не пропускають на блокпостах.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Що стоїть за тишею

Чим закінчиться перемир'я? Про це сьогодні запитують усі, хто натерпівся від нинішньої війни. Однак події, що відбуваються в період тимчасового і такого хисткого затишку, оптимізму не додають. Як розповідають очевидці, останніми днями в Луганську помічено активний рух військової техніки і живої сили.

Зокрема, по вулиці Радянській у напрямку кварталу Гайового проїхали три тентовані вантажівки «Урал», одна з яких на причепі перевозила міномет. Машини рухалися в супроводі міліцейських автомобілів з увімкненими сиренами і мигалками. Через якийсь час цим само маршрутом проїхав БТР із бійцями на броні та ще один тентований «Урал». А минулих вихідних у районі Центрального ринку Луганська було помічено майже два десятки людей у військовій формі з знаками розрізнення на погонах. Усім їм до 40 років і вони добре знають місто. Відомо, що ці люди переганяють військові машини із РФ.

Крім того, координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук повідомляє, що бойовики змінюють свої позиції уздовж Бахмутської траси. Туди прибули кілька бандформувань Олексія Мозгового. Кількість живої сили противника становить майже 600 людей. Зафіксовано також танковий підрозділ, артгрупу і 25 бойових броньованих машин. На озброєнні бойовиків велика кількість мінометів, ПТРК, СПГ, РПГ, виявлені вогнемети РПО «Шмель».

А от журналіст Роман Бочкала стверджує, що в Краснодоні кадрових російських військових набагато поменшало. Хоча не виключає, що наймані можуть ходити переодягненими в цивільне. Є зміни й у правилах пропуску через російський кордон. Сьогодні тут з'явилися черги, пов'язані з тим, що російські прикордонники ретельніше почали перевіряти тих, хто заїжджає до їхньої країни. Кажуть, що у ФСБ є списки «ополченців» «ЛНР», і тепер їх пускають у Росію тільки з дуже поважних причин. Але частіше їм відмовляють. Спостерігачі вважають, що такі правила пов'язані передусім з тим, що «ЛНР», зважаючи на все, готується до наступу.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

У колонії знають, як зігріти бійців

П'ятнадцять польових пічок виготовили для військовослужбовців, які перебувають у зоні АТО, у Дніпропетровській виправній колонії №89. «Буржуйки» передали волонтерам, а ті відвезуть їх на фронт.

Як повідомили в прес-службі Головного управління Державної пенітенціарної служби в Дніпропетровській області, це не перша допомога, яку надають установи виконання покарань захисникам Батьківщини.

— Підприємства зі швейним профілем виробництва вже виготовили й реалізували на замовлення Міністерства оборони продукції майже на два мільйони гривень, — повідомляють у відомстві. — Це й формений одяг, у тому числі зимовий, а також матраци, подушки, рушники, чохли для бронежилетів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ГУДПС в області.

ФОТОФАКТ

У Миколаєві відбувся новорічний благодійний концерт для родин учасників АТО.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Наталки Полтавки вступають у «Жіночий батальйон»

На Полтавщині стартував проект з військово-патріотичного виховання молоді «Жіночий батальйон». Першим його, так би мовити, польовим хрещенням стали дводенні «маневри» на базі дитячого оздоровчого табору «Маяк» поблизу обласного центру.

Сюди на добровільних засадах запрошували «здорових і патріотично налаштованих» землячок з усієї області віком від 18 до 35 років. На запрошення відгукнулися 80 дівчат і жінок. Під керівництвом досвідчених інструкторів вони опановували початкові знання та навички загальної військової підготовки, основ рукопашного бою, стрільби з пневматичної зброї. Вчилися також розбирати і збирати автомат Калашникова, орієнтуватися на місцевості, надавати першу невідкладну долікарську допомогу.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

ХРОНІКА

Мобілізація потрібна для створення міцного резерву. І для ротації

У військовому відомстві підтверджують озвучені РНБО плани із приводу трьох етапів часткової мобілізації, що їх готує нам наступний рік. Під першу хвилю, яка розпочнеться відразу після новорічних свят (20 січня), потраплять майже п'ятдесят тисяч співгромадян. За словами міністра оборони України Степана Полторака, призовна кампанія робить ставку на офіцерів запасу. Вони пройдуть додаткові курси навчання, які створять при всіх навчальних військових закладах.

Міністр пояснив тактику мобілізації: мовляв, паралельно із «запасниками» на службу батьківщини покличуть фахівців, котрі будуть займатися за окремими програмами. Нагадаємо, раніше в Генштабі ЗСУ говорили про дефіцит на армійському ринку праці танкістів, навідників, артилеристів... Решта особового складу (солдати-строковики) пройдуть обов'язкову підготовку на базах навчальних центрів Збройних Сил. Вона триватиме 25 днів. Таким чином, у кожного кадрового сегмента на даному етапі мобілізації буде своя програма. По закінченні ознайомлювального курсу починається бойове притирання відділень і взводів, рот, батальйонів, полків. І тільки після цього підготовлене, одягнене й озброєне поповнення вирушить у зону АТО, зазначив Степан Полторак.

«На їхнє місце за тією само схемою призиваємо в навчальні заклади, на полігони другу партію особового складу, яка буде готуватися за такою схемою навчання. Плануємо до кінця березня закінчити підготовку, і весь особовий склад відбуде в зону виконання бойових завдань для того, щоб замінити тих, хто вже відслужив там рік», — пояснив глава оборонного міністерства.

При цьому Степан Полторак додав, що нова хвиля мобілізації буде проводитися «з урахуванням досвіду попередньої, щоб уникнути минулих прорахунків і помилок»... Мовляв, вона необхідна, насамперед, для створення міцного резерву. А ще — для ротації особового складу, який уже тривалий час несе службу.

Ольга ВІТЕР.

Розгортають центр реабілітації

Міністерство оборони України розгорнуло достатньо мобільних шпиталів для допомоги пораненим і травмованим бійцям АТО. Але в державі обмаль спеціалізованих медичних закладів для подальшої реабілітації воїнів — і фізичної, і психологічної. Втім, уже наступного року в Херсоні на базі обласного госпіталю інвалідів (тут є 226 ліжко-місць) планують організувати центр такої реабілітації для учасників бойових дій на грантові кошти від Євросоюзу. Після загоєння ран бійці отримуватимуть консультації психолога, масажі та інші процедури для зміцнення здоров'я — магнітну й лазерну терапію, лікування киснем тощо, а також консультації психіатра.

— У нашому госпіталі вже успішно пройшли курс реабілітації сім бійців добровольчого батальйону «Айдар» і переселенців зі сходу, виписаних після поранень і травм зі шпиталів на Дніпропетровщині, Київщині та Миколаївщині. Але якщо реабілітаційний центр запрацює на повну силу, зможемо приймати понад триста пацієнтів на рік, — зауважує начальник госпіталю інвалідів Херсона, депутат обласної ради Валерій Тимошенко.

Для створення повноцінного реабілітаційного центру потрібно 15,9 млн. гривень. Ці гроші підуть на капітальний ремонт відділення фізіотерапії, придбання нового обладнання для гідромасажу, водолікування, «витягування» кісток та відновлення функцій кінцівок і хребта, а також на оплату праці додаткового медперсоналу — фахівця з лікувальної фізкультури, психотерапевта, масажистів і медсестер.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

В умовах «червоної зони» головне — врятувати людину. Про здоров'я потім подбають професійні лікарі

ТАКТИЧНА МЕДИЦИНА

— Ти там живий?
— Начебто...
— Йти можеш?
— Ні. Ноги немає...
— Джгут діставай і накладай. Тримайся! Я зараз...

Це уривок діалогу (з нормативною лексикою, без надривів і без «вибухового» тла), почутий на одному з тренінгів із тактичної медицини для українських військових і добровольців, які організовує Міжнародна гуманітарна ініціатива Всесвітній Конгрес Українців «Захист патріотів». Веде його Дмитро Поплавський **(на знімку вгорі)** зі своїм напарником Сашком. Усі, слава Богу, живі й здорові. І під час відпрацювання практичних навичок у цій медучебці руки й ноги відірвано умовно. А от джгути, бинти, кровоспинні препарати, ноші — справжні. І працювати з ними в екстремальних умовах «червоної зони» (реального бою) тренери вчать бійців, які вирушають на передову насправді.

Дають тільки корисну інформацію, "без води", обов'язково закріплюючи її практикою. Змушують своїх слухачів багато разів накладати джгути, тампонувати рани, евакуювати «поранених з поля бою»... На порядку денному швидких медкурсів є навіть пневмоторакс — надання допомоги в разі поранень легенів.

— За наукою, є артеріальна й венозна кров. Але ми говоритимемо просто про кровотечу. В умовах бою ви не розбиратиметеся, яка вона. Під час поранення побачите криваву пляму. Відчуєте, як намокає одяг... За відчуттями — це щось мокре і щось тече. І вам необхідно на це відреагувати: не розгубитися й зуміти надати допомогу, — вкрай дохідливо пояснює Дмитро.

Дає вступну: ви на пузі в «червоній зоні». Поранення кінцівки. Найперше — «знижуєтеся» (ховаєтеся від прямого вогню супротивника). Пам'ятайте про особисту безпеку!

На таких семінарах важливо довести алгоритм дій до автоматизму. В умовах «автопілоту» включається «пам'ять м'язів», а це на війні може врятувати життя. Дмитро згадує свій досвід парашутиста. Так, у позаштатній ситуації, перебуваючи в напівсвідомості, пілот зміг приземлитися без ушкоджень...

Передова відрізняється від мирного високого неба.

І правила самодопомоги тут інші. Одне з них: надаючи допомогу пораненому, користуйся його аптечкою.

Як в анекдоті: спочатку ми з'їмо твої цукерки, а потім я з'їм свої, — жартує інструктор Поплавський.

І ще в «червоній зоні» є свої закони, які можуть видатися негуманними мирному обивателю. Ось деякі з них:

Під вогнем, надаючи допомогу пораненому, прикривайся ним!

Пріоритет — легким пораненим, тим, хто може продовжити бій!

Дмитро крутить у руках оранжеву стрічку із застібкою — джгут з імпортної аптечки. Його можуть замінити будь-які «девайси» — косинка, шарф, клапоть одягу, ремінь... А як затискач буде доречний олівець або паличка...

— Наука рекомендує накладати джгут на 15 сантиметрів вище рани. Але в умовах «рок-н-ролу» важко визначити, звідки тече кров, — продовжує свій урок Поплавський. — Тому місце накладення джгута в разі поранення ноги — ближче до пахової зони, руки — ближче до пахової. Можна й петлею затягти. Або навіть зав'язати. Головне — зупинити кровотечу.

Напарник Сашко доповнює лекцію «очевидними ознаками», за яких обов'язково варто накладати джгут:

— Це коли щось пульсує, фонтанує. Кров розтікається. Або відірвана кінцівка...

Постійні вправи із джгутом не менш важливі, ніж навички поводження зі зброєю. Досвідчені командири це добре розуміють. Розповідали, як бійці в частинах у напівсонному стані після відбою «джгутували» один одного.

Дмитро валяє своїх курсантів по підлозі, виводить на вулицю, продовжуючи заняття в «природному середовищі» — зручної і стерильне операційної на полі бою не буде. Водночас повторює, щоб запам'ятали як «Отче наш»:

«Джгут накладається на півгодини. Якщо більше — його треба вчасно послабити... Час накладення джгута обов'язково пишеться на чолі або щоці».

Поплавський, як професійний будівельник, рекомендує мати при собі будівельний фломастер. Якщо під рукою нічого підходящого не виявиться, рекомендує писати кров'ю... Мовляв, це довго, але надійно.

— В умовах «червоної зони» головне — врятувати життя. Про здоров'я потім подбають професійні медики, — цей рефрен супроводжує весь тренінг.

Якщо рана в паху або на шиї, джгут не допоможе, її варто притискати пальцями. Поплавський кілька годин тримав пробиту артерію на шиї літнього чоловіка, пораненого на Майдані. (Тоді Дмитро був у складі групи швидкого реагування Червоного Хреста. З ними пройшов Банкову, Грушевського, Інститутську. Там отримав поранення сам. — **Авт.**). Згадує: дорогою до «швидкої» не відпускав шию клієнта, поки той розказував йому, кого з односельців кликати на похорони, а кого ні...

— Ми з тим дідом зріднилися за пару годин. Він живий залишився. З ним усе добре.

Після невеликого перекуру — поранення грудної клітки.

— Завжди слухайте дихання людини й рахуйте. Краще тризначними цифрами: 121, 122, 123... Це буде правильний «секундомір». За десять секунд вдихів і видихів повинно бути від двох до шести, — вчить тренер. Й одразу видає черговий «жарт» для кращого запам'ятовування.

— На одному з таких тренінгів офіцер рахував: «і... раз, і... два, і... три». Усі напружилися і підозріло подивилися вбік «вальсуючого». З'ясувалося: він онучку на танці часто водить. А рахував правильно, — похвалив Дмитро.

Потім учить заклеювати рани у грудній клітці спеціальною серветкою з аптечки. А якщо такої не виявиться, стане у пригоді гумова рукавичка або поліетилен. Показує, як використовувати спеціальну трубку для полегшення дихання й робити прокол голкою між другим і третім ребром, щоб «розпрямити» легеню...

Черговий перекур і... евакуація під обстрілом сепарів **(на знімку внизу)**. Частина слухачів «швидких курсів» зайняті порятунком пораненого побратима. Решта («терористи») ускладнюють виконання цього завдання — обсипають їх «градом»... сніжків.

— Вищий пілотаж евакуації пораненого з «червоної зони» — це якщо ви його витягнете своїми голосовими зв'язками,

— каже тренер. — Передусім пам'ятайте про особисту вашу безпеку. Пораненому — вже прилетіло... Вам треба оцінити обстановку і прийняти рішення. Встановіть з пораненим голосовий контакт. Будь-яким способом. Не виключається ненормативна лексика — головне, щоб спрацювало. Його треба переконати на відстані допомогти собі самому (якщо він притомний), поки до нього не добралися медики й евакуація. Поки поранений в адреналіновому стані, навіть із відірваними кінцівками, він може рухатися...

На тренінгу була присутня
Ольга ВАУЛІНА.
Фото автора.

До відома

Міжнародна гуманітарна ініціатива Світового Конгресу Українців «Захист патріотів» (patriotdefence.org) розпочалася у травні 2014 року у відповідь на специфічну потребу: навчити українських вояків надавати невідкладну першу допомогу під час бойових дій, а саме організувати і вчити на одноденних курсах Тактичної допомоги пораненим (Tactical Combat Casualty Care) та дводенних курсах Бійця-рятувальника (Combat Lifesaver), і забезпечити IFAK (індивідуальна аптечка для першої допомоги) кожного вояка, який пройшов курс. Програма фінансується за рахунок пожертвувань від українських громад в Австралії, Канаді, США, Австрії, Чехії та багатьох інших країн світу.

«Захист патріотів» забезпечує участь у навчанні іноземних професійних інструкторів, сертифікованих за стандартами НАТО, та українських інструкторів курсу Бійця-рятувальника, сертифікованих за програмами CLS і TCCC, які навчають військових надавати якісну першу медичну допомогу в умовах бойових дій. Наші курси ідентичні тим, які викладаються військовим НАТО та США, і створені на основі навчальної програми, розробленої Інститутом професійного розвитку армії США. Вояків вчать надавати допомогу собі та своїм побратимам у межах їхньої основної місії, тобто їхнього бойового завдання. Наші курси пройшли вже понад 11,500 українських вояків.

Дослідники дійшли висновку, що майже 60 відсотків вояків із пораненнями, сумісними з життєдіяльністю, помирають через критичну втрату крові, 30 відсотків — через напружений пневмоторакс і 10 — через заблоковані дихальні шляхи. Більше того, за умов правильного навчання і спорядження (CLS + IFAK) багато цих життів можна врятувати.

Відео фрагментів тренувань за посиланням:
https://www.youtube.com/user/PatriotDefenceUA
http://youtu be/6_pl12HIejU

З передової на іспити, і — назад на війну

Студент Вінницького коледжу менеджменту 22-річний Віталій літні канікули провів у зоні АТО, був у полоні, дістав поранення. Перед початком навчального року опинився перед вибором: повертатися на навчання чи залишатися захищати країну. «Повернуся тільки з перемогою!» — вирішив студент. Дирекція коледжу пішла назустріч одному з кращих у навчанні студентів. Для нього затвердили індивідуальний графік занять, запровадили вільне відвідування і навіть взяли на себе оплату за навчання.

Нині Віталій захищає Маріуполь. Він боєць одного з підрозділів Держприкордонслужби. Заради бойових побратимів готовий був кинути науку. «Перед початком навчального року Віталій повідомив, що залишатиме коледж, — розповідає заступник директора навчального закладу Лідія Дідичук. — А він уже перейшов на четвертий курс. Намагалися переконати, щоб закінчив навчання, отримав диплом, а вже тоді повертався на службу. Він на це тільки усміхнувся. Сказав, що не має права залишити хлопців. Ми почали шукати вихід. Вдячні обласному департаменту освіти, де нас зрозуміли і дали пораду. Віталій залишився нашим студентом. Нещодавно, наприкінці листопада, приїжджав на сесію, успішно впорався з іспитами і знову повернувся в зону АТО.

Віталій з бойовими побратимами (крайній праворуч).

Рюкзак і бронежилет залишив у кабінеті заступника директора

— Віталій з поїзда одразу прийшов на пари, — каже його друг і одногрупник Роман Цвях. — Рюкзак і бронежилет залишив у кабінеті Лідії Анатоліївни — і в аудиторію. Перевдягнутися не мав у що, залишався у формі. Додому в село поїхав тільки на вихідний. І то на день.

— На моєму іспиті Віталію дістався білет з питанням про громадські організації, — каже викладач коледжу Сергій Годний. — Свою відповідь він супроводжував прикладами з Майдану, адже провів там немало часу. Розповідав і про АТО. Той, хто не був у вирі цих подій, не може так глибоко їх проаналізувати і пояснити роль громадських організацій у процесі перетворення країни. Він розповів, що має з собою підручники. Коли випадає можливість, вчить. Телефонує викладачам, щоб щось уточнити чи отримати консультацію.

Складати іспити Віталій закінчив 5 грудня. І того самого дня вирушив у дорогу. А через три дні, 8 грудня, голос Віталія у телефонній слухавці був приглушений. Хлопець телефонував з Маріупольської санітарної частини. «У той день я чергував на блокпосту біля села Талаківка, — пригадував Віталій. — Це селище міського типу приблизно за 20 кілометрів від Маріуполя на березі річки Кальміус. Починаючи з вересня його постійно обстрілюють бойовики. Були спроби атакувати позиції, але їх відбили. 8 грудня був мінометний обстріл. Мене поранило в плече. Зараз рану лікують у санчастині. Ще один удар прийшовся у спину. Бронежилет захистив, але вдарило сильно, не перестає дотепер боліти. Медики припускають, що пошкоджено якийсь із внутрішніх органів».

З полону визволив батько

Заступник директора коледжу каже, що дзвінок про поранення схвилював її, але він був не такий тривожний, як той, коли студент телефонував у серпні з Новоазовська.

— Ми тоді святкували річницю Незалежності, — розповідає Лідія Дідичук. — На екрані телевізора раз по раз повторювали фрагменти параду на Хрещатику. А тут дзвінок від Віталія. Одразу відчула тривогу в голосі. Він каже: Лідіє Анатоліївно, все, Новоазовськ уже зайняли росіяни. Нема тут нашого кордону. Нас вибили з міста. Вони йдуть танками, а нам підмоги ніякої. У Києві парад, а тут бої. Це була найкоротша наша розмова. Встигла почути у слухавці відгомін гупання гармат. Після того дзвінка місця не знаходила. Молилася за свого студента. Дякувати долі, кулі й осколки снарядів не зачепили тоді Віталія.

Це був не перший випадок у його фронтових буднях, коли вдалося врятуватися з непростої ситуації. У липні Віталій опинився у полоні бойовиків. «Звідти його визволив батько, — каже Лідія Анатоліївна. — Про це Віталій розповів, коли опинився на волі. Скаржився, що його били. Пошкодили ребро. Синці були на тілі».

Віталій народився в Донецьку. Звідти родом його батько. А мати — з Вінниччини. Сюди вона повернулася після розлучення з чоловіком. З нею переїхали діти. Їх у жінки четверо: троє синів і дочка. Сім'я не має великих статків. Віталій, щоб сплачувати за навчання, постійно шукав підробітки. Батько дотепер на Донбасі. Хлопець сказав про це бойовикам. Ті перевірили, що каже правду. Розшукали батька і тому вдалося домовитися, щоб відпустили сина.

Нині не тільки ненька молиться за Віталія. На Донбасі втирає сльози його бабуся, батькова мама. Каже, один внук воює в українській армії, другий служить у російській (у РФ — двоюрідний брат Віталія, він із сусідньої з Україною області. Де саме служить — хтозна).

З комуністами розпрощався назавжди

— Віталій хотів стати політиком, — розповідає його друг Роман Цвях. — Він дуже обстоював справедливість.

Як хлопець опинився у лавах Компартії, про це він другові не розповідав. Так само ніколи нікого не агітував стати комуністом. Хоча всі знали, що він партійний. Що ходить на відповідні заходи, допомагає на виборах. «Поперву комуністи навіть сплачували за нього за навчання, — каже Лідія Дідичук. — Тепер, коли ми спілкувалися, Віталій сказав, що з Компартією він розпрощався назавжди. Сталося це після того, коли побачив, що комуністи перейшли на бік сепаратистів».

— Він багато в чому допомагав людям, — каже мати хлопця. — То ставок відвойовував у орендатора, то землю допомагав повернути. А тепер мене зустріли в районі його партійці і давай допікати! Мовляв, як я допустила, що син взяв у руки зброю. Розповіла про це Самообороні, то, видно, вони провели з тими «партійними» бесіду таку, як треба.

— У мене зараз найбільше бажання — знову повернутися до хлопців у свій підрозділ, — сказав Віталій під час телефонної розмови з кореспондентом «Голосу України». — Ні я, ні мої друзі додому без перемоги не повернемося.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото надане викладачем студента Сергієм Годним.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...Чехія подарувала медобладнання для поранених

Сучасний апарат штучного дихання подарувала Чехія Дніпропетровській обласній лікарні ім. Мечникова (**на знімку**). Апарат відрізняється мобільністю,

має дуже гарні «мізки», підлаштовується під подих людини.

— Тільки за одну ніч до нас у лікарню доправили четверо дуже важких поранених у стані коми. Таких бійців через відділення реанімації пройшло понад шістсот, — підкреслив головлікар Сергій Риженко. — Саме таким хлопцям потрібні апарати штучної вентиляції легенів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область

Фото прес-служби облдержадміністрації.

...маленькі переселенці вперше познайомились з Миколаєм

Свято Миколая влаштували для дітей переселенців з Криму, Донецької та Луганської областей в одному з ресторанів Тернополя. Малечу розважали аніматори, вони водили хороводи, співали, декламували, а наприкінці прийшов Миколай з подарунками. Багато діток раніше і не чули про цього чарівника, тому їм розповіли про святого і його добрі діяння. На думку міського голови Сергія Надала, завдяки таким заходам діти переселенців прилучаються до наших традицій, з'являється стимул вивчати українську мову.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

...поховали нащадка козацького отамана

Запоріжжя попрощалося з героєм-артилеристом, який ціною власного життя прикрив відхід своїх побратимів. Старшого сержанта Євгена Сиротіна поховали з почестями. Воїн 55-ї артилерійської бригади загинув на Луганщині ще 6 серпня, і лише тепер з'явилася можливість поховати його на батьківщині. 22-річний кавалер двох державних нагород був далеким нащадком останнього козацького отамана Йосипа Гладкого. Відспівування героя відбулося на території частини у присутності побратимів, друзів, знайомих та небайдужих запоріжців.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Книга допоможе фронтовикам

Як адаптуватися до мирного життя вчорашнім солдатам, допоможуть книги «Чистилище» та «Как преодолеть трагедию». Ці видання днями в столиці презентував їх автор — письменник, військовий експерт Валентин Бадрак. Також, підкреслив він, дана література буде корисна громадянам, котрі внаслідок війни потребують певної реабілітації.

За словами автора, перше видання побудоване на двох складових: поствійськова агресія і стереотипи. «В основі сюжету — історія знайомого-афганця, який мав орден Червона Зірка, але в цивільному житті вбив людину одним ударом в серце і отримав ув'язнення», — розповів він.

Друга частина роману присвячена різноманітним духовним практикам, які мають допомогти у подоланні життєвих проблем, зокрема, стереотипів, досягнення успіху й щастя, збереження фізичного здоров'я та психологічного стану. У виданні «Как преодолеть трагедию», розповів В. Бадрак, зібрані образи людей, які завдяки новим знанням з книг змогли переформатувати своє життя, поставити собі нову мету в житті, повністю змінитися. Читачу надається шанс, вивчивши досвід Альберта Камю, Зігмунда Фрейда, Матері Терези, Фріди Кало, Річарда Баха та інших неординарних постатей, подолати життєву кризу і довести на практиці слова відомого американського психолога Ролло Мея: «З долею не можна не рахуватися, ми не можемо просто стерти її або замінити чимось іншим. Але ми можемо вибирати, як нам відповідати нашій долі, використовуючи даровані нам здібності».

«Коли ми дізнаємося історію про героя — це одна ситуація. Але коли читаємо і вивчаємо, бачимо людей, які здійснили дещо схоже, наприклад, подолали невиліковну хворобу, то людина починає вірити в те, що і вона це може зробити», — сказав письменник.

Книга, зазначив В. Бадрак, — це насамперед ліки, духовна їжа, котра потрібна нашим бійцям і населенню так само, як і продукти харчування чи теплий одяг, боєприпаси, зброя. Якщо людина лікуватиме поранення не тільки таблетками, а звернеться до духовних практик, молитви, йоги або іншої фізичної концепції і почне працювати над собою, тоді в неї відкриються зовсім інші можливості»,— зазначив він.

В. Бадрак підкреслив, що для України вести інформаційну війну з Росією досить складно, оскільки Росія

тривалий час готувалася до цього. Нині питання не стільки в тому, що писати чи показувати, а в тому, як донести цю інформацію, створити різноманітні структури. «Вже почав працювати новий канал Ukraine Today. Також потрібно будувати мережі інформаційних можливостей та готувати лідерів громадської думки за кордоном, які будуть рупором для України», — наголосив він та додав, що такі спроби вже є.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Запорізькі професори історії Федір та Галина Турченки видали нову книгу — «Проект «Новоросія». 1764—2014 рр. Ювілей на крові». Посилаючись на документи, факти, цифри та географічні мапи, автори вщент розбивають міф про «ісконно руськіє землі» на теренах України, який нині популяризує кремлівський «мрійник», *повідомляє наш власкор Леонід Сосницький*

Кубанцям казали: «Или пишем — русский, или ссылка за Урал»

Захист прав етнічних українців Краснодарського краю, історичної правди про заселення та освоєння цього регіону запорозькими козаками й вихідцями з Полтавської, Чернігівської губерній і Слобожанщини, повернення широкому загалу імен тих, хто боровся за приєднання Кубані до великої України — головні завдання комітету «Кубань з Україною», який відновив свою роботу після тривалої перерви. Про це під час прес-конференції, що відбулася у столичному Музеї пропаганди, заявили громадські активісти. Політолог, координатор комітету в 2006—2008 рр. Сергій Пархоменко зазначив, що в умовах безперервних інформаційних війн особливо небезпечним є зараження населення псевдоісторією. Та все ж вона безсила проти національної пам'яті й, усупереч брехні, терору й тотальній русифікації, у причорноморських і таманських станицях й досі розмовляють хоч і не літературною, а все ж українською мовою та співають наших народних пісень.

Південний форпост Київської Русі

— Якщо піднятися на дзвіницю Софії Київської, то можна побачити Тамань — півострів у західній частині Кубані, місце першого поселення українських козаків, що заснували Чорноморське, а згодом Кубанське військо. — Так образно розпочинає подорож у часі до сучасного Краснодарського краю історик і письменниця, лауреат Шевченківської премії Раїса Іванченко. — Владу на Східний Крим і Тамань, де існувало оповите серпанком таємничості Тмутараканське князівство, київський князь поширює у 40-х роках X століття.

Існує версія, що це сталося після невдалого походу русичів на Царгород у 941 р., коли розбиті сухопутні дружини поверталися до Києва Північним Причорномор'ям. Або ж після ліквідації Святославом Хозарського каганату в 965 році. Втім, на Тамань і до Східного Криму слов'яни проникали давно. Колонізація здійснювалася племінним союзом сіверян із земель, які згодом назвуться Чернігівськими. Тому-то в Тмутаракані княжили представники чернігівської династії — Мстислав, син Володимира Святославовича (з 988 по 1022 рр.), з 60-х років XI ст. члени родини Святослава Ярославовича. Його син Олег у 1095-му перебирається з Тамані до Чернігова, полишаючи південний плацдарм Київської Русі. Після цього Тмутаракань зникає з поля зору давніх літописців. Уже з XV ст. ці землі належать Османській імперії. А в 1774 р. Туреччина за умовами Кючук-Кайнарджийського миру зреклася прав на Кримське ханство, а отже, й на північ Кубані, яку за правом сильного займає Росія.

Царський подарунок козакам

Довгий час Кубань, з якої зігнали Ногайську орду, залишалася пустельною і необжитою. І ось Катерина II, зруйнувавши Запорозьку Січ, переселяє сюди козаків, що не розбіглися, а об'єдналися в Чорноморське військо, яке відіграло вирішальну роль у головних битвах російсько-турецької війни 1787—1791 рр. Цариця ніби «дарувала» козакам Кубань — за визначні заслуги перед троном. Насправді хотіла заманити їх подалі від Запорожжя. Крім того, «нічиї» Кубанські землі були зручним плацдармом для війни з вільними народами Північного Кавказу. Для того й оселили тут учорашніх запорожців. Імператриця своїми двома указами, від 30 травня і 1 червня 1792 р., передала Чорноморському війську «у вічне володіння» землі на правому березі ріки Кубань. Як стверджує один із членів комітету «Кубань з Україною» журналіст Віктор Тригуб, оригінал цього документа разом із іншими реліквіями запорожців (до 1917 р. кубанські козаки змогли зберегти чимало військових регалій двох попередніх століть: отаманську булаву та бунчук, пернач кошового отамана, 10 військових і 35 курінних знамен, 31 полкове знамено, литаври та срібні труби, 14 малих військових булав, 6 печаток та 100 височайших грамот), які після жовтневого перевороту вивезли спочатку до Сербії, а згодом до США, було викрадено з тамтешнього музею.

Старий військовий собор у Катеринодарі (з книги А. Кащенка «Оповідання про славне Військо Запорозьке низове», Катеринослав, 1919 р.).

Під час першої хвилі переселення на Кубань протягом двох років прибуває 12622 колишні запорожці та їхніх родини (загалом 25 тисяч осіб). На новому місці вони скликають Військову раду і ділять передані їм землі на 38 куренів, як і на Запоріжжі. Навіть зберігають їх назви: Полтавський, Переяславський, Батуринський, Канівський, Іванківський та інші. Козаки організовують своє життя за давніми традиціями — всі найважливіші питання вирішують на радах, роботу яких регламентують своєрідною конституцією «Порядок для загального добра». На березі Кубані, поблизу Карасунського Кута, вони засновують свою столицю — місто Катериноград (сучасний Краснодар) з фортецею, що нагадувала собою укріплення в Запорозькій Січі. В центрі фортеці зводять величний дерев'яний військовий собор Покрови Пресвятої Богородиці, який стоїть там і нині. В храмі зберігалися козацькі клейноди, захоплені на Січі царськими військами й повернуті чорноморцям на їхнє прохання. Була тут також ризниця з Покровської церкви останньої Запорозької Підпільненської Січі, Євангеліє, подароване приходу Петром Калнишевським (тепер експонується в Краснодарському історико-краєзнавчому музеї), іконостас та бібліотека Межигірського монастиря, що був парафією Запорожжя.

Заселення Кубані українцями триває і в наступні роки. За даними доктора історичних наук Федора Турченка, керівника авторського колективу енциклопедії «Українське козацтво», лише протягом 1809—1811 рр. в область переселяється з Полтавської та Чернігівської губерній 41 635 тисяч селян та козаків. Під час третьої хвилі сюди приїздить ще майже 60 тисяч люду. Крім добровільних переселень, були й примусові. Двом полкам з Полтавщини і Чернігівщини, які воювали на Кавказі, не дозволили повернутися в Україну, а залишили їх на Тереку, в районі Владикавказа. Відома дослідниця Олена Апанович у своїй «Козацькій енциклопедії для юнацтва» (2009 р.) зазначає, що запорожці та їхні нащадки заселяли місцевості: Геленджик, Сочі, Туапсе, Піцунду, Сухум-Кале. «Постійний приплив українського населення продовжувався майже до початку Першої світової війни. За даними антропогеографа Степана Рудницького, на той час на Кубані нараховувалося 1 791 000 українців».

Чорноморці через кілька років після переходу на Кубань (із книги А. Кащенка «Оповідання про славне Військо Запорозьке низове», Катеринослав, 1919 р.)

Режим: Народній Республіці — ні!

— Увесь час кубанці відчували нерозривний зв'язок із своєю Батьківщиною, який підживлювали представники Кирило-Мефодіївського братства в особі Т. Шевченка і М. Костомарова, громадсько-політичні й культурні товариства «Просвіта» і «Громада», — каже історик і політолог Роман Матузко. — Тут викладає і збирає старовинні козацькі пісні видатний український етнограф і диригент О. Кошиць, організовують свою роботу члени Революційної української партії С. Ерастов і С. Петлюра. Після Лютневої революції 1917 р. на Кубані масово відкриваються українські школи (через десять років їх буде 746), виходить шість газет українською мовою, друкується буквар, створюються національні технікуми й інститути. Великі перспективи українство пов'язувало з проголошенням Кубанської Народної Республіки (1918), яка налагоджує контакти з УНР. Невдовзі вони встановлюють дипломатичні відносини, відбувається двохсторонній обмін місіями і в результаті підписується низка угод про консульські, торговельні, морехідні зносини. Проукраїнські «чорноморці» на чолі з головою Кубанської крайової військової ради Миколою Рябоволом, або «федералісти», виступали за надання автономії Кубані та утворення союзу козацьких земель України і Кавказу. Активна діяльність уряду Кубані спричиняє занепокоєння командувача збройних сил півдня Росії Денікіна. За його наказом заарештовують 10 членів Кубанської ради і найактивніших прихильників самостійності страчують.

У січні 1919 р. більшовики оголошують козацтво антирадянським. «Розкозачення» розпочинається з Дону, перекидається на Кубань і Терек, станиці заливають кров'ю.

— Страхітливі демографічні наслідки мав і штучний голодомор-геноцид, який охопив регіони, де компактно проживали українці, — продовжує Роман Матузко. — За переписом 1926 року, українці на Кубані становили 66 відсотків від усього населення, в окремих районах — від 90 до 75 відсотків. Влада безжалісно заносить Полтавську, Уманську та десятки інших станиць на «чорну дошку», вони вимирають. За період з 1929 по 1939 рр. чисельність українського населення на Північному Кавказі скоротилася з 3,1 млн. до 300 тисяч, тобто зменшилась у десять разів. Приблизно за цей час частка українців у Краснодарському краї зменшилася з 41,1 відсотка до 4,7. У 1989-му нащадків запорожців стає ще менше — 3,9 процента.

Тож куди поділася людність у цих регіонах етнічної України?

— Одних винищили, інших примусили зректися роду, — допомагає знайти відповідь на запитання колега Ніна Степаненко, яка родом із Краснодарського краю. Вона пригадує розповіді діда про те, як під час перепису людям погрозами підказували їхню національність: «Или пишем — русский, или ссылка за Урал», або ж переінакшували прізвища, називаючи Півненка Пєтуховим чи Шпака Скворцовим.

Знищуючи національну пам'ять, агресивні русифікатори викрадають у цілих народів не лише їхню історію, а і землю, і майбутнє.

Світлана ЧОРНА.

Присвята гайдамацькому ватажку

Бібліотека історичної літератури поповнилася новою цікавою книгою — «Іван Бондаренко. Останній полковник Коліївщини», яка нещодавно вийшла в спеціалізованому видавництві «Стікс». Науково-популярний нарис належить перу київського краєзнавця і журналіста Євгена Букета. Над дослідженням він працював кілька років поспіль. І не лише в архівах і музеях, а й у селах і містечках Черкащини, де й сьогодні діди розповідають онукам перекази та легенди, почуті від старих людей, про учасників гайдамацького руху.

— Повстання надвірних козаків було останньою спробою відновлення козацької держави в кордонах часів Богдана Хмельницького, — зазначає Євген Букет. — До цього, 22 червня 1768 року, в Умані ватажки закликали своїх побратимів і селян, тисячі яких взялися за вила і коси. Події тих часів історики називають національно-соціальною революцією, головною метою якої було повне звільнення від поневолювачів. Останній полковник повстання Іван Бондаренко (почергово його очолювали Йосип Шелест, Максим Залізняк, Микита Швачка), прийнявши булаву в рідному селі Грузька на Київщині, проголосив: «Не тільки лях, але й москаль є ворогом народу. Тож не належить прислужуватися їм обом, тому що тільки звільнившись від них, хлоп руський одержить необмежену свободу». Розпочалося повстання у Мотронинському монастирі, в урочищі Холодний Яр поблизу села Мельники Чигиринського району, який козаки називали Мотронинською Січчю. Через півтора століття ця свята обитель стане штабом Холодноярської республіки і госпіталем для її бійців, які піднімуться проти більшовицької навали — а сьогодні тут господарює Московський патріархат.

З Чигиринщини народний гнів проти національного і релігійного гніту покотився повітами Київського, Подільського і Брацлавського воєводств, вогонь боротьби перекинувся на Волинь і Галичину, її відгомін чувся на Лівобрежжі, Слобожанщині, Запоріжжі, навіть на Поволжі та Дону. Протягом другої половини травня — на початку червня гайдамаки оволоділи Медведівкою, Жаботином, Смілою, Корсунем, Каневом, Богуславом, Лисянкою. Коли повстанці захопили Умань, один із тогочасних центрів польсько-шляхетського панування і католицизму, в місті почалися погроми ненависних визискувачів. Щоб урятувати якомога більше мешканців міста, ватажки дозволили козакам вибирати, хто кого захоче для одруження чи хрещення у православну віру. Втім, їх після придушення повстання ніхто не милував. Як писав польський історик, «усмирення проводилося московською зброєю». Проти гайдамаків виступили частини російської армії під командуванням генералів Крєчєтнікова, Воєйкова і Румянцева. Наблизившись до Умані, вони заявили, що йдуть допомагати полякам боротися з «барськими конфедератами», а Крєчєтніков, побувавши у таборі повстанців, хвалив козацьку дисципліну, говорив про співпрацю, а на прощання влаштував банкет. Після нього захмелілих старшин, у тому числі Залізняка й Гонту, підступно схопили і закували в наручники, табір повстанців атакували. Відзначилися «старші брати» і в катівнях, через які пройшли 30 тисяч повстанців. Кару для суджених учасників Коліївщини призначила особисто сама цариця Катерина. Загинув у бротьбі за волю України й Іван Бондаренко.

У передмові до книги доктор історичних наук Тарас Чухліб зазначає, що автор, спираючись на новознайдені архівні матеріали, використовуючи напрацювання вітчизняних і зарубіжних дослідників, польську мемуаристику здійснив вдалу спробу написання біографії легендарного полковника. А водночас і його побратимів.

Світлана ХРИСТЕНКО

У січні 1919 року більшовики оголошують козацтво антирадянським

Звернення батальйонного братства до Президента

ПРОСИМО СЛОВА

Ми — представники ГО «Всеукраїнське батальйонне братство», яке об'єднує представників низової армійської громадськості, волонтерів, журналістів та всіх, хто в тій чи іншій формі боронить Україну, — звертаємося до Президента країни Петра Порошенка.

Ситуація, що склалася в зоні бойових дій і в країні загалом, є критичною. Режим перемир'я на сході є фіктивним. Терористи та російські окупанти не дотримуються домовленостей про припинення вогню. Щодня гинуть наші воїни. А між тим, корупція та казнокрадство в Міністерстві оборони процвітають. Ми заявляємо про це тому, що не маємо іншого пояснення, чому армію до сьогодні фінансують і забезпечують переважно волонтери, а обіцянки уряду щодо матеріально-технічного забезпечення війська не виконуються. «Всеукраїнське батальйонне братство» вимагає:

1. Організувати постійно діючий круглий стіл як механізм діалогу між вищим керівництвом країни та представниками рядового й офіцерського складу бойових частин. Готові організувати такий круглий стіл уже найближчим часом.

2. Запровадити воєнний стан.

3. Створити Ставку Верховного Головнокомандувача і змінити структуру управління військовими підрозділами Збройних Сил, Нацгвардії, добровольчими батальйонами.

4. Обговорювати кадрові рішення з тими, хто безпосередньо захищає Україну. Лише за такої умови можлива повна довіра солдатів до командирів (включно і до міністра оборони).

5. Провести аудит Міністерства оборони. До комісії мають бути включені також представники низової армійської громадськості.

6. Надати представникам воюючих батальйонів статус спостерігачів при РНБО. А також — у місії ОБСЄ. Це дасть змогу прискорити обмін полоненими та створить передумови для досягнення миру на сході.

«Ми чекаємо на реакцію від Президента та Прем'єр-міністра. Всі представники сотень Майдану сьогодні воюють на фронті, тому влада почувається безкарною, але наші побратими готові повернутися до Києва у будь-який момент, якщо до наших вимог не дослухаються», — наголошує голова Правління ГО «ВББ» В'ячеслав Фурса.

Юлія КОСТЕНКО,
Всеукраїнське батальйонне братство.

Бійці 25-го батальйону «Київська Русь».

Фото надане Всеукраїнським батальйонним братством.

Першокурсників ДонНУ покличуть на лекції

Першокурсники перебазованого до Вінниці Донецького національного університету розпочнуть аудиторні заняття у січні наступного року. Про це повідомив «Голосу України» керівник прес-центру ДонНУ Сергій Бондаренко.

— Особлива увага — до новачків, а також майбутніх магістрів та спеціалістів, які мають отримати свої дипломи 2015 року, — розповідає Сергій Бондаренко. — Усі вони у другому семестрі мають розпочати аудиторні заняття. Тим часом студенти старших курсів продовжать навчатися за комбінованою системою: отримуватимуть завдання дистанційно, приїжджатимуть до Вінниці на лекції за складеним на факультетах графіком. Потім їх викликатимуть на сесію.

Навчальний процес в університеті розпочався третього листопада цього року, проте через проблеми з аудиторіями, і особливо з гуртожитками, частина спудеїв навчалася дистанційно, за індивідуальним графіком. У першому півріччі слухати лекції мали можливість студенти юридичного, історичного, хімічного, біологічного факультетів та кафедри журналістики. Частина розмістилася в гуртожитках інших навчальних закладів, решта — у родичів чи на орендованих квартирах. Нині у Вінниці мешкають понад 200 студентів ДонНУ. З другого семестру їхня кількість має значно зрости. Загалом у Донецькому національному університеті зареєструвалися майже 7 000 студентів, які виявили бажання продовжити навчання у перебазованому до Вінниці виші.

ДонНУ пообіцяли передати два місцеві гуртожитки, проте вони — в аварійному стані і потребують серйозного ремонту. «Тепер вирішується питання про передання цих будівель на баланс університету», — каже Сергій Бондаренко.

Тим часом студентам та викладачам ДонНУ почали виплачувати гроші. «Вже погашено заборгованість у заробітній платі та стипендіях за літні місяці, — уточнює Сергій Бондаренко. — Триває виплата стипендій за вересень та жовтень 2014 року. До кінця року всі борги у заробітній платі та стипендіях за жовтень, листопад і грудень закриють. Як відомо, вони виникли через евакуацію університету із зони АТО, перереєстрацію юридичної адреси вишу та переоформлення поточних рахунків».

Він спростував чутки про те, що зарплату співробітникам евакуйованого до Вінниці вишу видають... харчами. «Нам справді допомогли продуктами харчування, а точніше, — картоплею. А «Другий хліб» співробітникам університету було надано Вінницькою організацією Товариства Червоного Хреста України як гуманітарну допомогу, за що ми щиро вдячні».

Ганна СМІЛЯНСЬКА.

Ярмарок непроглядною пітьмою не злякати

Відключення світла не перешкодило миколаївським школярам провести благодійну акцію на підтримку 79-ї окремої аеромобільної бригади.

Ярмарок, який назвали «Серце Янгола», відбувся в їдальні школи № 57 у непроглядній темряві — напередодні, попри запевнення влади, в навчальному закладі відключили світло. Але ця прикра обставина лише додала учням веселощів та ентузіазму.

— Зазвичай на Святого Миколая ми радуємо дітей подарунками, але цього року вони вирішили зробити подарунки самі — для дорослих і хоробрих воїнів, наших захисників, — розповіла директор школи Тетяна Блакитна.

І вчителі, і батьки підтримали благодійний почин школярів. Усього на ярмарку зібрали близько 4,5 тисячі гривень — вони підуть на новорічні подарунки для десантників.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

МИ — РАЗОМ!

Щоб зупинити військові дії

Миролюбство українців, на жаль, не підтримується російськими керівниками. Останні повідомлення засвідчують, що Росія колонами завозить до нас найсучаснішу військову техніку: танки, гаубиці, установки залпового вогню. А щоб доставити ці вантажі для смерті, вона підло використовує так звану гуманітарну допомогу в білих КамАЗах.

Тривожну ситуацію ускладнює і те, що у нас не перекритий кордон. І росіяни цим безперешкодно користуються. Як бачимо, наміри Путіна не змінилися, хоч він і заявляє, що з повагою ставиться до братського українського народу, та факти свідчать про його лицемірство. Тому вирішення проблеми закриття кордонів — дуже важливе.

Деякі політики, а також командири натякають на катастрофу розчленування неньки України. Тож ми повинні всіма силами запобігти цьому.

На думку ветеранів, необхідно негайно звернутися до Ради Європи, щоб разом з нашим урядом попросити ООН ввести на кордон України з Росією миротворчі сили, які забезпечили б неможливість ввезення на територію України будь-яких вантажів з озброєнням та військових людей.

Нині керівництво нашої держави має діяти виважено і оперативно, використовуючи всі можливі шляхи, щоб якнайшвидше зупинити військові дії на сході України.

З повагою ветерани:
Віктор ВОНСОВИЧ, Казимир ЯЦЕТА, Петро СІНЬКО.

Бердичів Житомирської області.

Вакарчук і Сердюк допомогли фронту

На сцені Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка у Києві відбувся благодійний концерт Святослава Вакарчука. За його підсумками зібрано 10 мільйонів гривень, які підуть на закупівлю обладнання для Запорізького військового госпіталю. Квитки були розраховані на дуже багатих людей — вартістю від 2,5 тисячі гривень, однак, як кажуть, вільних місць у залі не залишилось. На думку Святослава, зібраних грошей має вистачити на закупівлю апаратів УЗД, ендоскопії, наркозно-дихального та рентген-обладнання. До речі, для запорізьких медиків уже придбано один реанімобіль, а ще одну машину фірма-продавець просто подарувала...

Схожу акцію, і теж до Дня Святого Миколая, організував уже відомий запорізький співак Анатолій Сердюк. Він ще з квітня концертує в армійських підрозділах, а до свята разом із ветераном-прикордонником Сергієм Вітвицьким, і теж на благодійному концерті, зібрав 60 тисяч гривень. На ці гроші закупили все необхідне для бійців на передовій і відвезли туди, де сьогодні найгарячіше, — під Донецьк. Артилеристи, десантники та прикордонники отримали теплі светри, берці, білизну, питну воду, шоколад, засоби гігієни, одноразовий посуд та сигарети.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

№ 248 (5998) СЕРЕДА, 24 ГРУДНЯ 2014

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощі. Вітер західний, 7—12 м/с, місцями пориви 17—22 м/с. Температура вночі 3—5 градусів тепла. Вдень 4—6 вище нуля, у південних областях 9—11, на крайньому півдні до 14 градусів тепла, на сході та півночі 2—4 зі знаком плюс.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 ГРУДНЯ

1905. Народився Костянтин Данькевич — український радянський композитор, піаніст, педагог, народний артист СРСР (з 1954 року). **1958.** В СРСР запроваджена обов'язкова восьмирічна освіта. **1968.** ЦК Компартії України та Рада міністрів УРСР ухвалили спільну постанову про проведення Декади української літератури і мистецтва в РРФСР. **1975.** Президія Верховної Ради УРСР ратифікувала Конвенцію про запобігання забрудненню моря скидами відходів та інших матеріалів, підписану від імені УРСР у Москві 29 грудня 1972 р., що набула чинності для УРСР 6 березня 1976 р.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...дачники просять захистити їх від місцевої влади

Декілька голів правлінь севастопольських дачних кооперативів вирішили шукати захисту аж «нагорі»: адресували листа президентові Володимиру Путіну.

Приводом до складання «чолобитної» стали розроблені в «уряді» міста «Правила землекористування і забудови міста Севастополя» та розпорядження, що регламентує роботу з проектування охоронної зони поблизу балаклавської фортеці Чембало. Голови кооперативів побоюються, що передбачені в цих документах норми загрожують неприємними сюрпризами під час отримання дозволів на будівництво та введення об'єктів в експлуатацію на їхній території. До того ж багато власників не тільки отримали свого часу державні акти на землю, а й встигли перереєструвати їх за російським законодавством та одержати кадастрові паспорти російського зразка.

Вочевидь, стурбованість дачників небезпідставна: у грудні місцеве відділення «Общероссийского Народного Фронта» звернулося до севастопольського «губернатора» з ініціативою «повернути місту вкрадені землі».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

...біля Зміїного знайдено британський пароплав

У районі острова Зміїний підводні археологи виявили британський пароплав «Блер Атолл», що затонув 127 років тому.

З історичних документів відомо, що 18 січня 1887-го пароплав вийшов з Одеси з вантажем зерна та вовни. Він направлявся на Мальту. Проте до пункту призначення судно не дійшло. Припускали, що воно затонуло в районі Зміїного.

Підводні археологи з Одеси вже давно примітили старовинне парове судно із клепаним корпусом, однак уважали, що це одна з жертв Першої світової війни, яких багато на дні Чорного моря. Остання пошукова експедиція встановила назву пароплава, за якою визначили і час його загибелі. Причини аварії корабля ще треба буде з'ясувати.

В управлінні охорони об'єктів культурної спадщини Одеської обласної державної адміністрації повідомили, що «Блер Атолл» потрапив до списку з п'яти кораблів і суден, які взяті державою під охорону і найближчим часом будуть занесені до реєстру пам'яток історії.

Крім британського пароплава, у списку значаться ескадрений міноносець «Лейтенант Зацаренный» (в 1917 році підірвався на німецькій міні біля острова Зміїний), румунський транспорт «Сулина» (1942-го потоплений радянським підводним човном на траверсі Одеського порту), румунські торпедні катери «Віджелія» і «Віфорул» (загинули 1941 року в результаті вибуху угорського транспорту «Унгвар» у районі Санжейки).

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

«Кіровоградці та Війна»

Фільм під такою назвою презентував у Кіровограді голова благодійного фонду «Добротвір» Андрій Малик. Знімали стрічку під час поїздки представників благодійного фонду народного депутата Станіслава Березкіна «Добротвір» до зони бойових дій на сході України. Комплекти сучасної уніформи, берці, рації з гарнітурами, вишиванки та натільні хрестики, телефонні картки, харчі були доставлені просто на передову. Це зроблено на прохання батьків та дружин солдатів. Вони й стали першими глядачами розширеної версії фільму (в якій, на відміну від призначеної для широкої публіки, можна побачити обличчя бійців 3-го окремого полку спецпризначення, почути їхні звернення та побажання, адресовані сім'ям).

Цікавою виявилася не лише сама стрічка, а й те, що залишилося поза кадром. І про що журналістам розповів на презентації Андрій Малик.

Історія з доставкою українським військовим з Кіровограда гуманітарного вантажу стала обростати цікавими подробицями від початку, з липня. Військові з третього окремого полку спецпризначення просили привезти необхідні їм речі та продукти просто до військової частини. Під час телефонних перемовин, які, до речі, здійснюються за допомогою спеціальної програми (інакше вони глушаться), відчувалося, що бійці багато не договорюють. Рідні дедалі більше хвилювалися й наполягали — якщо хочете допомогти хлопцям, передайте вантаж з рук у руки.

Тим часом військове керівництво переконувало — немає жодної необхідності добиратися аж у зону розташування полку. Мовляв, бійці повністю забезпечені всім необхідним, а все передане їм на головну базу в Ізюмі відразу ж буде доставлене літаком у розташування полку.

Як стало відомо пізніше, ніякий літак жодного разу за весь час перебування частини в зоні бойових дій там не з'являвся. Мало того, бійці спецпідрозділу «не на камеру» висловлювали переконання, що адресна допомога часто чомусь «не знаходить» адресатів. Або ж доходить до них не в повному обсязі.

Тож, всупереч запевненням і вмовлянням командування, свідомі свого обов'язку перед бійцями, які проливають кров і гинуть за рідну землю, працівники фонду на завантаженому мікроавтобусі вирушили до земляків на передову.

Важко сказати, чому найбільше були раді військові. На перший погляд — берцям, адже взуття солдатів вимагало негайної заміни. А як виявилося згодом — дитячим малюнкам, національним прапорам, освяченим вишиванкам та натільним хрестикам.

...Щойно полк прибув у зону дислокації, військові подбали про заходи безпеки. Зокрема й про взяття під охорону Амвросіївської школи-інтернату. Адже достатньо проникнення сюди кількох озброєних бойовиків, щоб діти-сироти стали заручниками й живим щитом для бандитів. Як у воду дивилися.

Невдовзі, за наказом самопроголошеного прем'єра «ДНР» Олександра Бородая та за сприяння представника управління освіти Донецької ОДА, дітей взялися вивезти в Росію. Найбільше бійців здивувало, що наказ погоджено в управлінні освіти ОДА, а для його виконання «деенерівці» з'явилися до інтернату в супроводі міліціонерів обласного управління МВС. Спецпризначенці перешкодили цьому злочину та допомогли евакуювати дітей до Запорізької області.

Наші військові — справжні професіонали. У цьому пересвідчилися працівники фонду. Скрізь у зоні АТО їх охороняли та вели невидимі захисники. А в зоні дислокації батальйону благодійників чекали вражаючі зустрічі зі справжніми військовими професіоналами.

Один із подарованих прапорів воїни-кіровоградці повернули землякам, назад, до Кіровограда, але вже зі своїми побажаннями. Він став однією з реліквій обласного краєзнавчого музею. А фільм уже транслюється на кіровоградському обласному телебаченні.

Голова фонду «Добротвір» Андрій Малик.

На знімках: кадри з фільму.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Фото автора.

ПРЯМА МОВА

Те, що ми бачимо по телевізору і чуємо по радіо, відрізняється від того, що реально там відбувається. Через засекреченість операції багато кадрів не ввійшло в фільм, але після закінчення війни, коли гриф секретності буде знято, ми покажемо його в повному обсязі.

Андрій Малик, голова фонду «Добротвір».

Над номером працювали: Наталія ЯРЕМЕНКО, Тетяна УВЄРОВА, Олена СКРИПКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 39190
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**
Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

